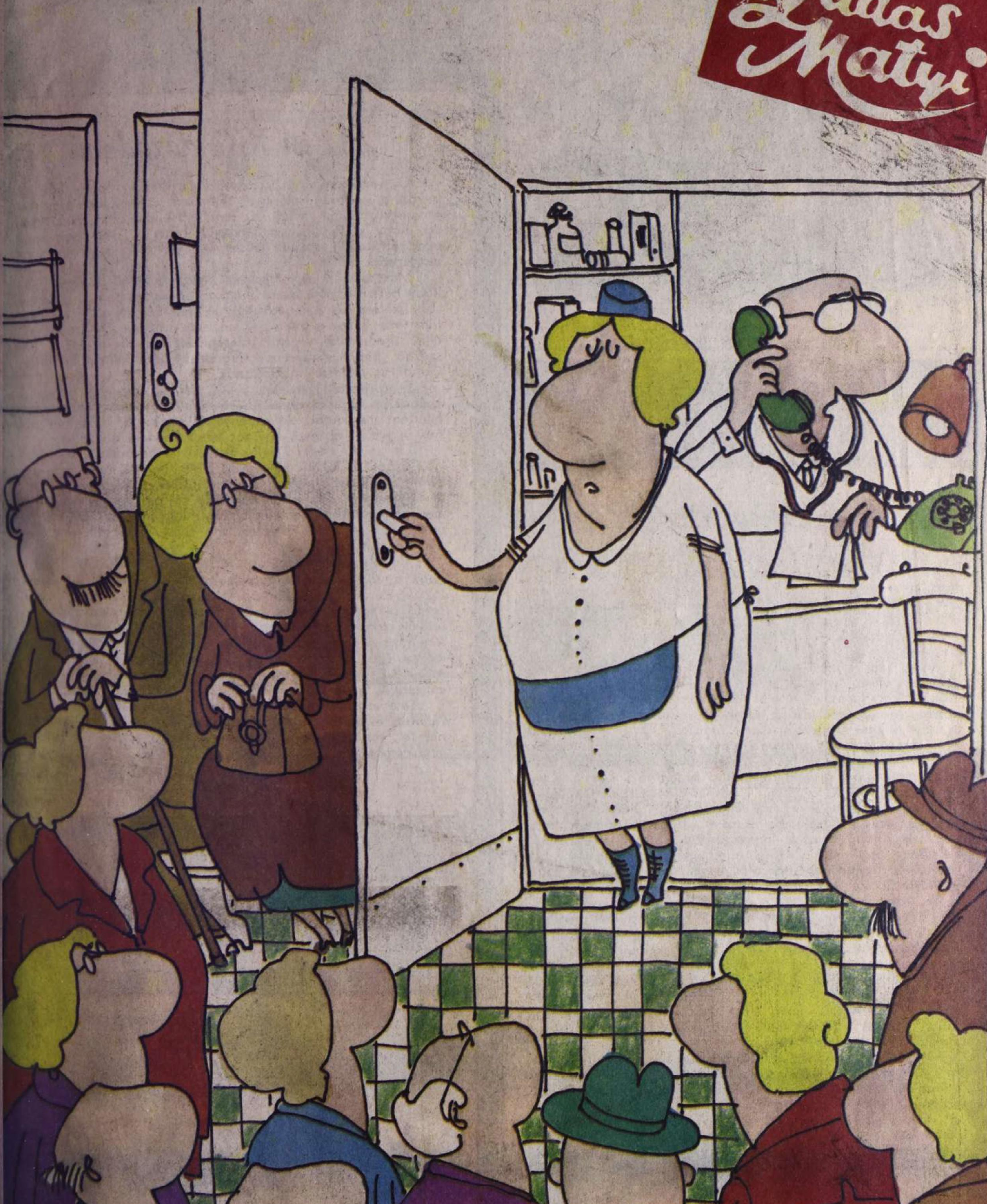
43. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. DECEMBER 9.

Ludas Matyi

REGGEL A RENDELŐBEN

– A doktor úrnak meghúzták a kocsiját, csak a halálos betegek várjanak ...!

– Mi az, maguk már előre bruttósítanak...?

Ne szívjuk mellre?

Ólomkohót szándékoznak építeni a Mátrában – hallom a 168 óra egyik riportjában. Hallom aztán azt is, hogy a környékbeliek berzenkednek ugyan a kohó ellen, ám akadt, aki megmagyarázta nekik, s minden rádióhallgatónak: a kohó ugyan szennyezni fogja a levegőt, de csak a megengedett határon belül, ha pedig mégis túllépi, hát bezárják.

Íme, egy újabb jelentős lépés a város és a falu közötti különbség megszüntetése érdekében. Eddig ugyanis csak a nagyvárosokban élőknek adatott meg az ólomban gazdag levegő, nemsokára viszont az elmaradott mátrai körzetekbe is eljut civilizációnk eme áldása.

Igaz, eddig úgy tudtam, hogy a Mátra nekünk mindenek előtt idegenforgalmi és gyógyüdülési szempontból fontos, az ólom pedig nem tartozik a regeneráló szerek közé, de meglehet, hogy tévedtem. Megeshet, hogy a flancos nyugati turisták – mivel a más égtájak felől érkezők óhajait már nem szokás figyelembe venni – kifejezetten ólmot akarnak szippantani hazánk legmagasabb pontján, s a kohó közelében épül már a Hotel Intercontinental Plumbum. Elképzelhető, hogy idegenforgalmi szakemberek szervezik már a betyártúrákat „Goulasch, Fokosch, Ólmosch" címen, s végre, valahára fellendül a mátrai ólomkatona-gyártás is.

Riporter kollégám értetlenkedett, hogy, ha már minden áron ólomkohóra van szüksége a magyarnak, miért pont a Mátrába teszik. Nos, én nem osztom aggályoskodását, hiszen, ha van valami, ami mágnesként vonzza a hazai és külföldi turistákat, az az ólomkohó, bizonyára tele van ilyennel a Tátra és az Alpok is. Ha nincs, úgy mi, magyarok, büszkén mondhatjuk, igaz, a gyógyturizmust egy kicsit későn is kezdtük el fejleszteni, ám az ólomkohós turizmus kialakításában világelsők vagyunk.

Véleményem szerint a Mátrában még másra is volna hely. Galyatetőn, a SZOT gyógyüdülő közelében elférne egy csinos kis vegyi üzem, a Kékesen egy olajfinomító, Parád parádés hulladékfeldolgozónak adhatna otthont.

Persze, az is meglehet, hogy a tiltakozás hatására az illetékesek úgy döntenek, hogy az ólomkohót mégsem a Mátrában építik fel, hanem másutt. Mondjuk Dobogókőn vagy Lillafüreden.

Vezda János

„Az én XX. századom"

Gyermekkoromban, amikor a moziban a pozitív hős elbukott a gonosz ármánnyal szemben, a felnőttek azzal vigasztaltak: nyugi, nyugi, ez nem igazi, csak film. Nem csoda, hogy ettől teljesen megnyugodtam – akkoriban még mindannyiunkat sokkal könnyebb volt megnyugtatni, mint manapság.

Mostanában egy hirdetés nyugtalanít. A hirdetés néhány héttel ezelőtt jelent meg az egyik napilapban. Kicsiny volt, szerény és a lehetőségeihez mérten tárgyszerű. A Mafilm tette közzé a felhívást, miszerint „Az én XX. századom" című produkcióhoz olyan szereplőket keresnek, akik a XX század híres embereire, Freudra, Churchillre, Sztálinra, Gandhira, Hitlerre hasonlítanak.

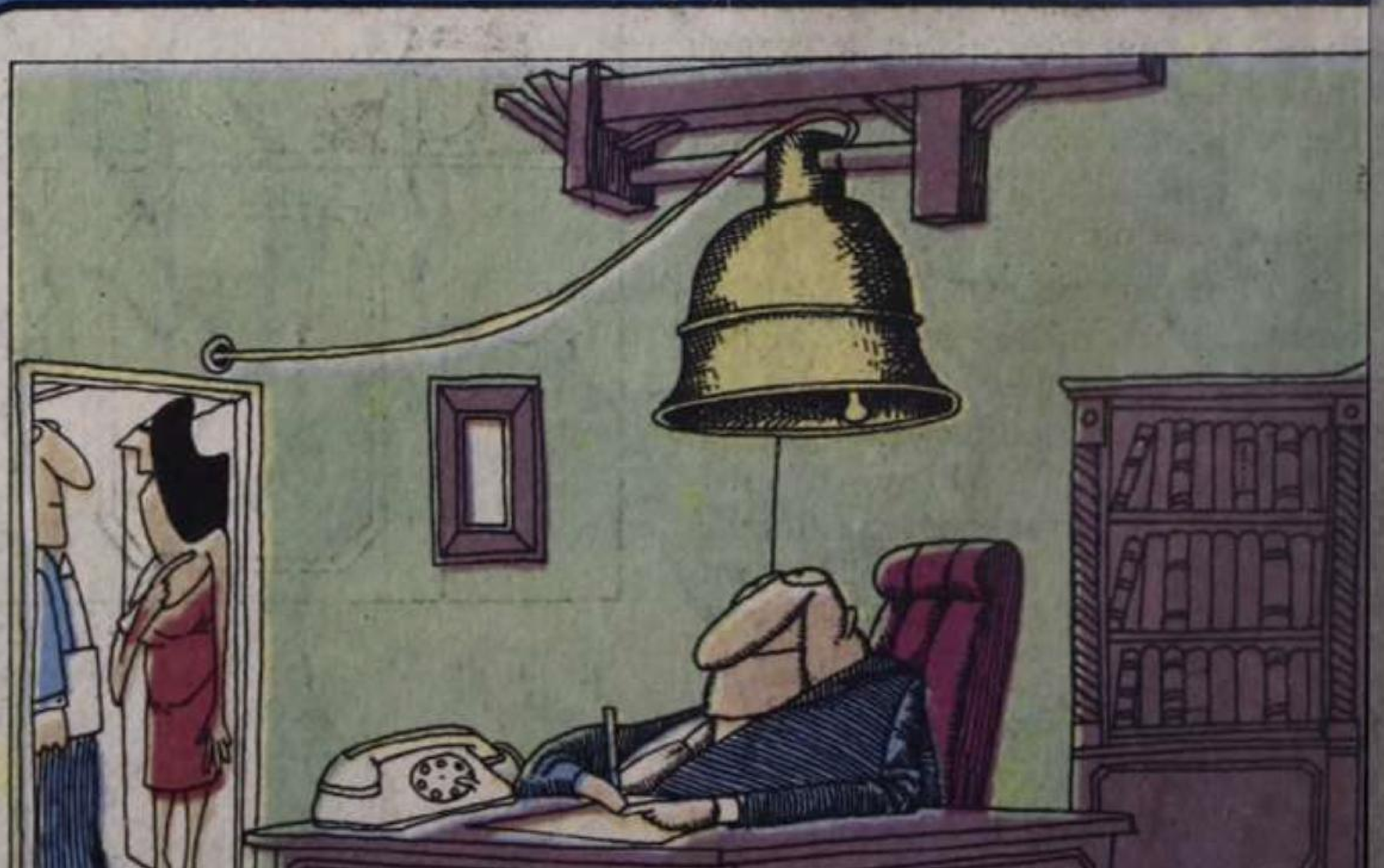
Ez a fizetett hirdetés a XX. század két nagy találmányához, a statisztikához és a bikinihez hasonlítható: sok mindent megmutat, de a lényeget eltakarja. Miközben bűnös vágyakat ébreszt, egy sor kérdésre nem ad választ.

Öt nevet említ a felhívás, akikre hasonlítanunk kellene. Az öt úr közül hárommal nincs bajunk (bár az egyik állítólag túlzásba vitte a szivarozgatást, ami egészségtelen). A negyedikről éppen mostanában, a glasznoszty szellemében változtatjuk meg a véleményünket, míg az ötödik úr – talán már sejthető: Hitlerről van szó – sohasem volt igazán szimpatikus.

A hirdetésből nem derül ki, hogy a filmkészítők a belső vagy a külső hasonlóságot helyezték-e előtérbe a szereplők kiválasztásánál? Miután „Az én XX. századom" körül azóta csönd honol, nem tudjuk, azt sem, jelentkezett-e megfelelő számú és minőségű Hitler az adott időpontban? Amennyiben igen, vajon milyen lehet e hitlerek kor szerinti megoszlása? Hogyan alakultak vásárlásaik és megtakarításaik, lakás- és telefonhelyzetük, merre mozdul demográfiai mutatójuk, meg vannak-e elégedve a bruttósítással, stb?

Tele vagyunk bizonytalansággal. Ülünk a XX. század nézőterén, a vetítővásznon hamarosan már a XXI. század tűnik fel, mi pedig csak bámulunk magunk elé, és nézünk mint a moziban.

Föld S. Péter

– Ez az új vállalati forródrót.

Hát most...

– Kiváncsi vagyok, meddig győzi egyetlen szóvivő a kérdéseket...

NYOMORULTAK

– Az igazgató elvtársnak huszonnégy óra alatt hófehér lett a haja!...

– De szivem, te mondtad mindig, hogy szeretnél egyszer egy vasárnapi ebédre egy ezrest elkölteni...!

– Apátok az adó miatt szellemi szabadfoglalkozású volt, most átmegy kistermelőbe.

PELENKABETÉT

Felmorajlott a hallgatóság amikor két fegyőrt kísérve belépett a tárgyalóterembe a mindenre elszánt özvegy Ripők Rozália. A bíró megpróbált csendet teremteni, kezével csapkodta az asztalt a pulpituson, mert a kalapács tavaly eltört, a tőkés import kalapácsról még javában tárgyaltak a külkereskedelmi szervek, szocialista viszonylatból pedig késett a sarlóval együtt lekötött negyedévi behozatal.

Amíg a bűnperre érkező kíváncsiskodók morajlottak, a két népi ülnök elszundított, a védő szamárfület mutatott az ügyésznek, ezért sárga lapot kapott a bírótól. Ezzel megkezdődött az évtized pere.

— Vádlott, ne álljon fel! — mondta bíró szárazon, miközben befelé nyeldekelte könnyeit. — Ismertetem a vádiratot. Ön, özvegy Ripők Rozi, 94 éves muhipusztai lakos, kihasználva, hogy a gyermekholmik árát két-háromszorosára emelik, ez év decemberében behatolt a Csecsemőellátó Művek helyi mintaboltjába. Ott, botjával hadonászva sakkban tartotta az alkalmazottakat, s fizetés nélkül elvitt egy járókát, fél pár gyermekcipőt, két tipegőt és négy pelenkabetétet. Az okozott kár tetemes. Feleljen, hogyan tehetett ilyet egy tisztességben megőszült asszony?

— Nemcsak a tisztességben őszültem meg — válaszolt ércesen csengő motyogással az özvegy —, az árak is belejátszottak...

A hallgatóság fölhördült, mire a bíró kivezettette a két fegyőrt és folytatta a tárgyalást.

— ... meg aztán két dédunokám van — sorolta Ripőkné —, úgy mint Jenőke, Aranka és Botond...

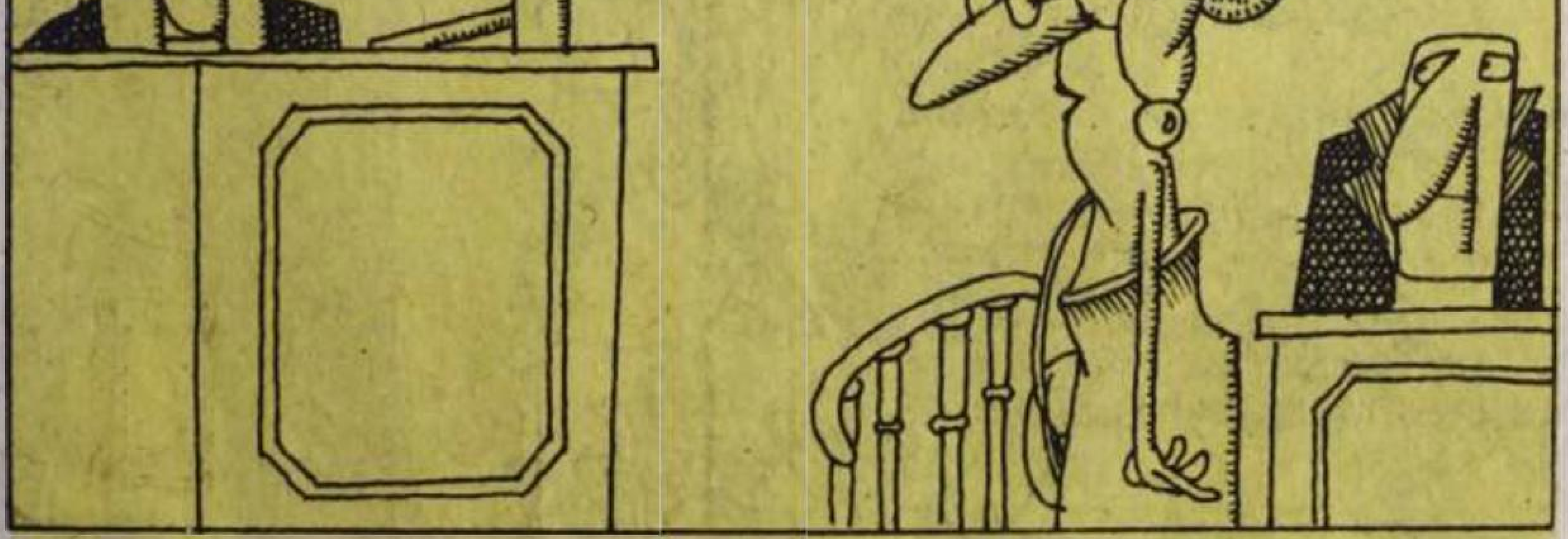
— Ez három! — vágott közbe a bíró tétován.

— Én kérem, ezt jobban tudom — legyintett rá a bíróra Rozál néni —, különben is, tisztelt bíróság, az igazat tessék mondani, csakis a tiszta igazat!

A bíró krákogott és a megjegyzésért öt forint pénzbírságot rótt ki Ripőknére, amit hajlott korára tekintettel három részletben engedélyezett befizetni:

— Vádlott, arra feleljen, hogy milyen motívum játszott közre tettében?

— Matyó népi motívum — bólogatott őszintén csillogó okulájéréval az özvegy. — A járókára egy tulipán volt festve két vörösbeggyel. Jellegzetes matyó motívum!

Az ügyész felpattan:

— Ripőkné, maga a rendőrségen azt vallotta, hogy a pelenkabetétekre a fiának volt szüksége. Hány éves a fia?

— Hetvenkettő. De visszavonom a rendőrségi vallomásomat, mert kényszer hatására tettem. Azzal fenyegettek, hogy elkobozzák az etetőszéket, márpedig anélkül Jenőke, Aranka és Botond nem tudnak felcseperedni és tisztességben megőszülni.

Az ügyész újra felpattant, pedig le sem ült. Az özvegy már előre legyintett, ismét öt forint bírságban részesült. Ripőkné elővette bugyellárisát, belenézett, majd közölte, hogy fizetésképtelen, kéri a szanálási eljárást. Az ügyész, hozzájárult ehhez, majd vádbeszédében példás ítéletet kért. Dörgő hangon ecsetelte, milyen sors vár arra a nemzetre, amely etetőszékkel, tipegővel, pelenkával kényezteti a dédunokákat. — Ezért lesznek utódaink puhányok — kiáltotta —, az ilyen pátyolgatás miatt kapnak náthát minden fuvallatra, ez a szemlélet a magyarázata annak, miért kapkodja felnövekvő ifjúságunk tíz percnyi játék után a levegőt a futballpályán!

A bíróság három évi csecsemőnevelésre ítélte az elvetemült dédanyát. Mellékbüntetésül eltiltotta a gyerekkocsi-vezetéstől, és kötelezte, hogy takarékbetét helyett pelenkabetétbe fektesse a szociális segélyt.

Fekete Gábor

VÁLASZTÉKBŐVÍTÉS

A novemberi (11. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének helyes megfejtése:

Nem sokat ér az egész, hiszen csak négy centiméter a gyújtózsinór.

A 200 forintos jutalmat nyerték:
Béres Éva, Budapest, Bécsi út 291/b. 1037
Laborc György, Mór, Május 1. u. 6. 8062
Beregszászi Tibor, Zsadány, Rákóczi F. u. 23. 5537
A nyereményeket postán küldjük el.

SZILÁNKOK

A HELYZET

— Tud valami új viccet?
— Majd 2000-ben.

RÁTARTI

— *Csak egy rövid megállót kéne utaznom, de én mégis piros jelzésű buszra szállok, mert az más mint a többi.*

SZÉGYEN

— Nem szégyelli magát? Hamis tanú létére a tiszta igazat vallja?!

NAPLEMENTE

— *Öregségemre egyedül maradtam a 20 éves feleségemmel.*

ÖSSZHANG

— Én tangót jártam, a partnernőm szvinget, a zenekar rock and rollt játszott.

SZÍVEMBER

— *Csak azért szeretnék gazdag lenni, hogy abból a sok pénzből se adjak neked egy fillért se.*

PORTRÉ

Milyen erényes nő lett Irénből, amióta nem kell senkinek.

RÉSZVÉTEL

— *Részt vettem egy képzelt beteg temetésén.*

GYŰLÖLET

— A párhuzamosak találkoznak a végtelenben. Én még ott sem szeretnék találkozni veled.

LAPZÁRTA

Lapzárta után érkezett a jelentés, hogy semmi különös nem történt.

KURÁZSI

— Most, hogy kirúgtak a vállalattól, a főnököm elé álltam és a szemébe vágtam, milyen kitűnő ember!

IN FLAGRANTI

— *Képzeld, tegnap váratlanul hazajött a férjem.*
— *Jesszusom, és mi történt?*
— *Semmi. De harminc éve nem volt idehaza.*

GYILKOS

Sajnos, a poéngyilkos is mindig visszatér a tett színhelyére.

CSOMAGOLÁS

— Szépen, halkan, d ruzsolva, a homlokod gyan simogatva a füled súgom, hogy vége köztü mindennek.

NYELVVÉDŐ

Z. az afrikai dzsung ben egymagában eltéve hetekig kóborolt az őse dőben. De akkor is ügy a helyes és szép magy beszédre.

RANGSOROLÁS

X. már művészi fok tehetségtelen.

NAGYEVŐ

— *Kérek egy szép sü ökröt.*
— *Becsomagoljam, va itt tetszik elfogyasztani?*

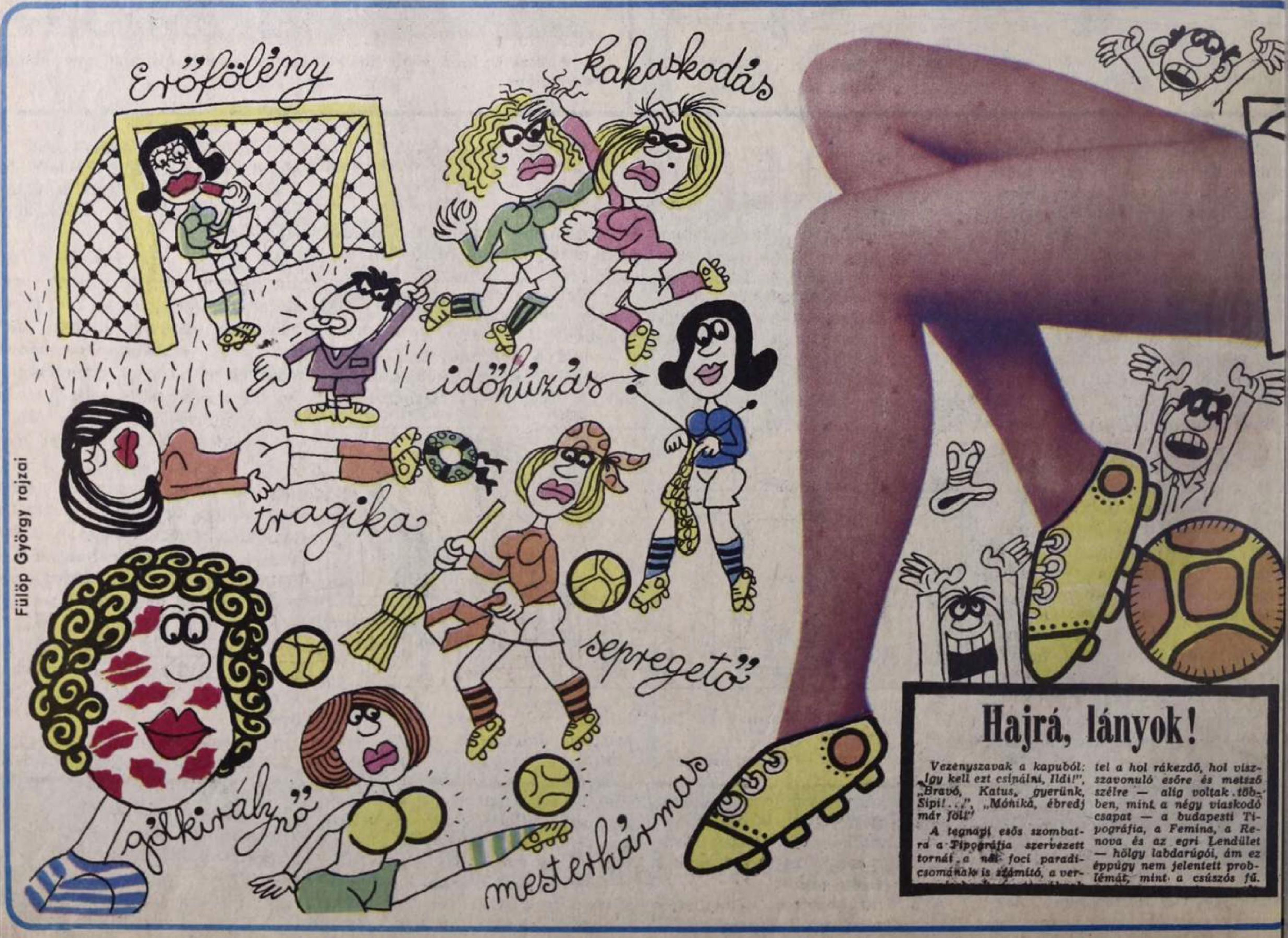
JÖVŐLÁTÓ

— *Azonnal kérjen b csánatot ettől a hölgyt mert ahogy elnézem m gát, előbb-utóbb meg fo ja bántani szegényt.*

MEGÁLLAPÍTÁS

Van, akinek a kézírás olvashatatlan, s van ak nyomtatásban is az.

Galambos Szilveszter

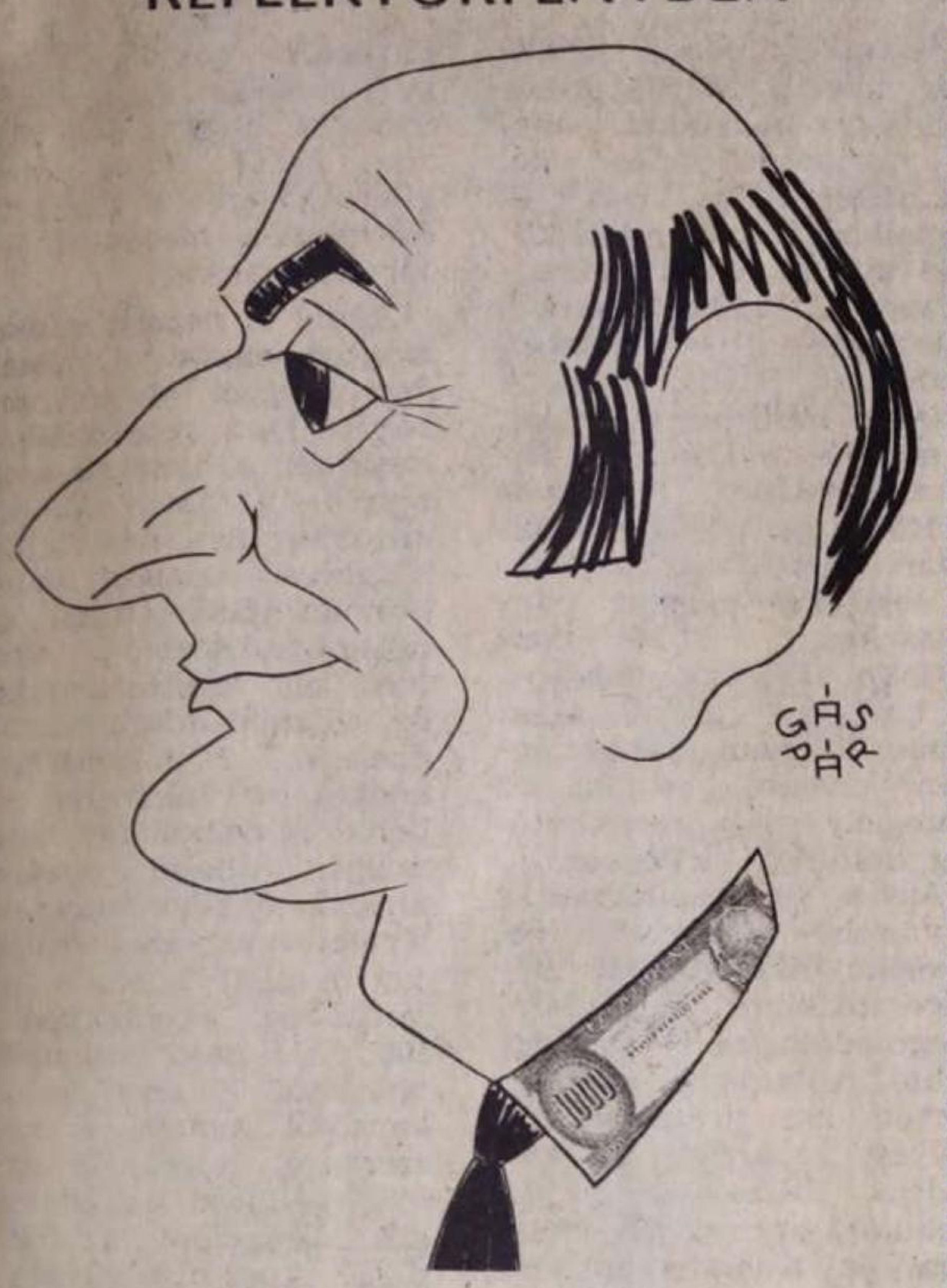
Fülöp György rajzai

Hajrá, lányok!

Vezényszavak a kapuból: „Így kell ezt csinálni, Ildi!", „Bravó, Katus, gyerünk, Sipi!...", „Mónika, ébredj már föl!"

A tegnapi esős szombatra a Tipográfia szervezett tornát, a női foci paradicsomának is számító, a vertel a hol rákezdő, hol visszavonuló esőre és metsző szélre — alig voltak többen, mint a négy viaskodó csapat — a budapesti Tipográfia, a Femina, a Renova és az egri Lendület — hölgy labdarúgói, ám ez éppúgy nem jelentett problémát, mint a csúszós fű.

REFLEKTORFÉNYBEN

DR. BÉKESI LÁSZLÓ,

a pénzügyminiszter helyettese, aki az adott gazdasági helyzetben is mindig bátran kiáll a reflektorfénybe, vagyis elviszi a balhét. Persze, ha a balhé egy részét tőkés piacra vihetné, mindjárt nem lenne az a gazdasági helyzet ennyire adott. És attól még nekünk is maradna bőven . . .

– Érdekes, minél kevesebb pénzem lesz, annál több bank alakul.

Amikor hírét vettem, hogy a zűrmezei Pityi Palkó SE feloszlatta atlétikai szakosztályát, égnek meredő hajjal vágtattam ki Rumpf Gidához, a klub elnökéhez.

— Rumpf — estem be a célba —, hogyan tehetted?

— Muszáj voltam — húzta fejét Rumpf Gida. — Nem is annyira érzelmileg, mint inkább gazdaságilag. Egy teljes milliót vittek el évente. Túl sokba kerültek.

Már ezt sem nagyon értettem. A kezét és a lábát minden atléta készen hozza hazulról, a sportág legfontosabb kelléke tehát semmibe sem kerül. Ráadásul futni, ugrani, dobni szinte mindenütt lehet.

— Stimmel — mondta Rumpf Gida. — A hézag annyi, hogy nem volt kifizetődő ez a szakosztály. Egy huncut buznyákot nem hoztak a konyhára.

Éreztem, hogy a szemeim beesnek és percről percre sápadok.

— Rumpf Gida — sóhajtottam —, egy atlétikai szakosztály nem azért van, hogy busás extraprofittal halmozzon el téged.

— Ez a baj — csapott az asztalra. — A rendszerben van a hiba!

Körül kellett néznem erre. Lábujjhegyen és suttogva.

— Ezt hogy érted? Milyen rendszerben?

— Az elosztási rendszerben. Nézd, Ben Johnson, a síkfutás világbajnoka 9,83 mp-et fut 100 méteren, és ezért kap alkalmanként 50 000 dollárt. Ezzel szemben Szeplő Cica . . .

Nagyhirtelen végigtúráztattam memóriámat az atlétika pantheonjában, de ilyen nevet véletlenül sem találtam a sportág gigászai között.

— Állj! — kiáltottam. — Ki az a Szeplő Cica?

— Egy újondkorú kislány a szakosztályban — mondta Rumpf Gida, majd tovább magyarázott — . . . ezzel szemben Szeplő Cica 19,66-ra futja a 100 métert, tehát pontosan kétszerannyi idő alatt teszi meg a távot, mint Ben Johnson, de ezért a teljesítményéért nem kap 100 000 dollárt.

Éreztem, hogy jeges ujjak pikuláznak a gerincemen és fejem fölött a

téboly fekete szárnyai suhognak.

— Rumpf Gida — nyüszítettem —, azt mindig is tudtam, hogy sosem kerülhetsz be a „Korunk lángelméi" című kötetbe. De, hogy ekkora állat légy . . .

Elővettem a jobbkezem néhány ujját és számolni kezdtem.

— Jó, most megspórolsz egy milliót. És aztán?

— Hogyhogy és aztán?

— Mi lesz utána? Mert teszem azt Branzol Pityuka, a kis ezüstjelvényesed mostanáig kiélte az agresszivitását a súlylökésben és a hármasugrásban. Most elveszed tőle az atlétikát, de marad az agresszivitás. Branzol Pityuka jövőre esetleg idegen gépkocsik feltörésével, idegen riglik huzogatásával múlatja majd idejét. Vagy itt van Holndonner Rezsőke. Ő naponta négy-öt órát töltött a pályán, hullafáradtan ment haza és beesett az ágyba. Most elveszed tőle az atlétikát, erre esetleg naponta négy-öt órát tölt az aluljáróban, büdös masszákat szagolgat és masszív leveket vedel. Vagy vegyük a már említett kis Szeplő Cicát. A kis Szeplő Cica ugyan csak 19,66-ot fut 100 méteren, de hála az atlétikának mégis edzett, egészséges ember. Most elveszed tőle az atlétikát, esetleg meggörbül a kis háta, elszörcsögősödnek a kis légutai, megkettyen a kis szíve. És mindezen segíteni — legalább hárommillióba kerül.

— Jó — mondta Rumpf Gida —, de nem nekem!

Féllábon kezdtem köröskörül ugrándozni jogos felháborodásomban.

— Nagyszerű — ordítottam. — Akkor bontsuk le a színházakat, csináljunk tekepályát a kórházakból és fagylaltozót a könyvtárakból, mert ezek sem jövedelmezők, te . . . te . . . te . . .

— Elég lesz az áriázásból — mondta Rumpf Gida —, és most ne lopd tovább az időmet, mert az idő is pénz.

Eszembe jutott valami. Nyilvánítsuk atlétikai szakosztálynak Rumpf Gidát és oszlassuk fel. Már túl sokba kerül.

Az ablaknál állt, kinézett az udvarra. A szertáros és a gyúró kis kézikocsin húzta kifelé a hóbelevancát.

— Tessék — mondta Rumpf Gida. — A patkányok már menekülnek.

— És te?

— A kapitány mindig a helyén marad. Együtt süllyed el a hajójával.

Sosem hittem volna, hogy egy patkány ennyivel okosabb egy kapitánynál . . .

Peterdi Pál

EZÜSTVASÁRNAP

– Az idén végre csupa hasznos ajándékot vettem a családnak: szárazbab, fokhagyma . . .

Jövőre négyszer annyiba kerül a járóka

AZ EGYHELYBEN-ÁLLÓKA MÉG TÖBBE…

– Csak nehogy végül minden magyar milliomos legyen . . .

— Kérem a jogosítványát!
— Csak nem vesztette el, biztos úr?! Hiszen nincs egy hete, hogy elvette tőlem!

FOTÓSAROK

BUGYI-BLUES

Hogy a fene egye meg! Hát nem autra ment a labda? Ez az átkozott hajsza az oka mindennek. Akkora a rohanás, hogy két teniszparti között még átöltözni sincs ideje az embernek.

A sakk az még hagyján. Vagy a kajakozás. Oda elég egy napszemüveg is, meg egy jó kis sapka.

A sportolók egy nagy család. Vannak családok, ahol senki sem tudja, ki viseli a nadrágot? Ezek a lelketlen menedzserek pedig még az utolsó ruhadarabot is levennék az emberről.

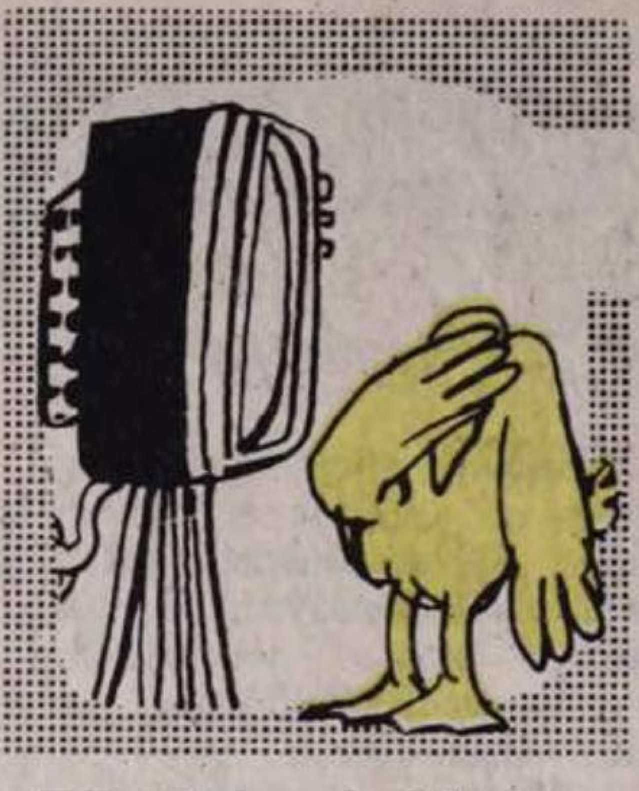
Amióta a jugoszláviai Bugyi testvérek áldásos működése nyomán terjed a lakodalmas rock-nak nevezett bugyi-beat, valóságos felvásárlási láz kezdődött. Van aki egyszerre több tucat bugyit vesz, míg másoknak egy sem jut.

Az irigyek szerint a tenisz olyan drága sport, hogy az ember még a gatyáját is ráfizeti. Ez ugyan nem igaz, de magyarázatként elfogadható.

efespé

MAGYAR MŰHOLD

Nekünk már lőttek! Ne tessék megijedni: műholdat lőttek csupán, *amonnan* TV-SAT a neve és közvetlen műsorszórásra képes. Fönt kering, 36 ezer kilométeres távolságban, pályáját nemrég rögzítették. Egyik napelemével ugyan volt valami zűr kezdetben, ennek ellenére hamarosan sugározni fog, és várhatóan jól megszórnak majd műsorral minket.

Semmi vész, egyszer még visszalövünk! Lesz magyar műhold! Magyar műsor a németeknek. Nyugat-Hansinak és Nyugat-Helgának. Lesz kapsz! Ha egy csatornát ide hangolnak. Ha a megfelelő gombot a megfelelő időben megnyomják. És akkor nézhetnek!

Híradót, például. Amelyből megtudhatják, miért fizet többet a távfűtésért az egyik panelpolgár a másiknál, holott a két lakás ugyanabban az országban, városban, ugyanabban a házban, még tán egyazon emeleten is van, s mint két tojás, úgy hasonlítanak egymásra. Nos, a magyar híradó riporterének világosan megmagyarázzák: nincs hiba a számításban, az illetékesek (azért illetékesek) mindent precízen fölmértek. Ha a panel kifelé dől, nagyobb a légköbméter, ha befelé dől, kisebb a légköbméter. Ily egyszerű. Fölkelteni az érdeklődést. Valahol a Rajna partján.

Csoda-e, ha ezek után az ottaniak már valósággal fölajzottan telepednek le az itteni Kék Fényhez. És nem csalódnak. Kiderül: létezik Magyarországon egy benzinkút, ahol — forintleértékelés ide, forintleértékelés oda — vállalkozókedvű vállalkozók immár ötször próbálkoztak a páncélszekrény feltörésével. Négyízben hiába... Hiába, jók a magyar mackók, kitartóak a mackósok. Ráadásul Sátoraljaújhelyen már gyártják és (érdekes!) január 1-jétől lesz kapható a legújabb magyar páncélszekrény. Ebbe csak bedobni lehet a dohányt, s ha igaz, utána senki emberfia nem képes onnan kivenni, csupán az ünnepélyes (és remélhetőleg hatósági) ürítéskor.

Aztán megcsodálhatnak egy echte ungarische útellenőrt, aki a saját zsebére bírságol, s egyúttal megcsodálhatnak egy echte ungarische szabálysértőt, aki drága benzin helyett olcsóbb gázzal hajtja tizenéves autóját. Lebukik persze, ám ekkor nem az átlagkorrupt ellenőrnek tejel, hanem a hatóságnak, mert mint mondja: „Inkább befizetem a büntetést az államkasszába, hisz akkor tudom, hogy jó helyre kerül". Ez az a pillanat, amikor Hansi ránéz Helgára, majd szidni kezdi a saját kormányát...

Még néhány nap, és a konkurenciától való páni félelmében összeül a nyugatnémet tévétársaságok válságstábja. Tanácskoznak, s be is dobnak apait-anyait a műsorba. Mindhiába. Mert pénteken például az Ablak megy a Magyar Televízióban. És Hansi számol. Ha egy sétálóutca miatt a Volánbusz *kerülni* kényszerül 700 métert, mért *kerül* emiatt egy utazási bérlet az eddigi 370 forint helyett 720 forintba a Keszthely-Karmacs viszonylatlatban. És hová *kerül* a különbözet? Csak nem abba a vadonatúj, fölnyitásbiztos páncélszekrénybe?

Egyébként mindegy. Ha[nsi] és Helga ekkor ha[tá]rozza el, hogy a jövő ny[á]ron, *kerül amibe ker[ül]* ellátogat erre a titokza[tos] és minden bizonnyal f[...] tői Karmacsra.

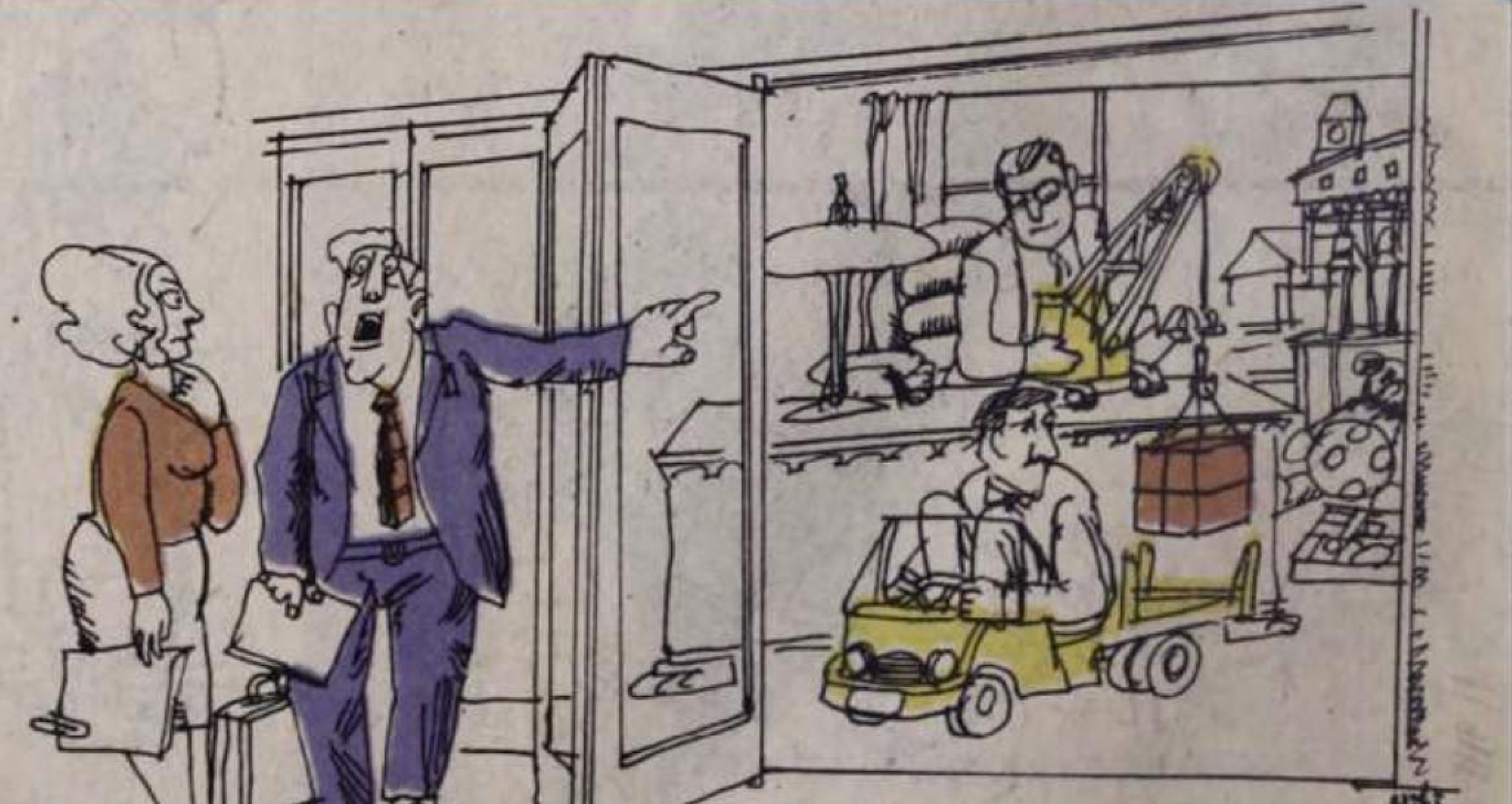
Addig is néznek mink[et] megbabonázva. A Kom[á]rom megyei Mocsán m[o]zog a föld, repedeznek házfalak, a biztosító az[...] ban nem fizet, „konk[...] károk hiánya miatt". E[gy] hatalmas budapesti búto[r]boltban bútor helyett k[a]rácsonyfadíszeket ár[ul]nak. Egy tehetős amerik[ai] úr, a saját maga magá[n]énekese, magánáriák[at] énekel magánlemezre. K[i]bérel e célból egy telj[es] magyar állami zeneka[rt,] ahogy dukál, dirigens[...] Nyolcvannégyéves nyug[d]jas munkát keres a kö[z]vetítőben, ezenközben [...] 100 éves pesti villamos[...] valakitől 70 ezer forint[os] karkötőt lopnak. A sza[k]szervezeti tagdíj levonh[a]tó lesz majd az adóala[p]ból. Megjelent az Ez [a] divat orosz nyelvű kiad[á]sa. Nocsak — pilla[nt] Hansi Helgára —, m[ár] Moszkvában is magy[ar] vonalat követnek?

Ami talán mindenn[él] izgalmasabb: a legújab[b] sorozat a Magyar Telev[í]zióban. Kedden szanálna[k] egy nagy gyárat, szerd[án] egy bányaüzemet, cs[ü]törtökön valami mást, [...] jut péntekre is, még sz[e]rencse, mondja Helg[a,] hogy a munkahét csak ö[t]napos ezeknél a der[ék] magyaroknál. Hansi pe[r]sze tüstént elmagyarázz[a,] hogy a szanálás nem fe[l]számolást jelent, hanem szigorú feltételek mellet[t] lehetőséget az önálló talp[ra]állásra. Helga rábólin[t,] hogy érti, de nála ezt s[e]m tudni, lám, hétfő[n] már rémülten telefon[ál] Hansinak a hivatalba: ba[j] van, dadogja, nincs prog[ra]ram, alighanem szanálta a Magyar Televíziót is.

Münz András

NYUGDIJ ELŐTT

– Itt az ideje, hogy átengedjem a fiataloknak a játékteret...

Korszerűsített jelszó:

TIÉD A GYÁR, MAGADNAK SZANÁLOD!

Grósz Károly bolyongott a knosszoszi labirintusban

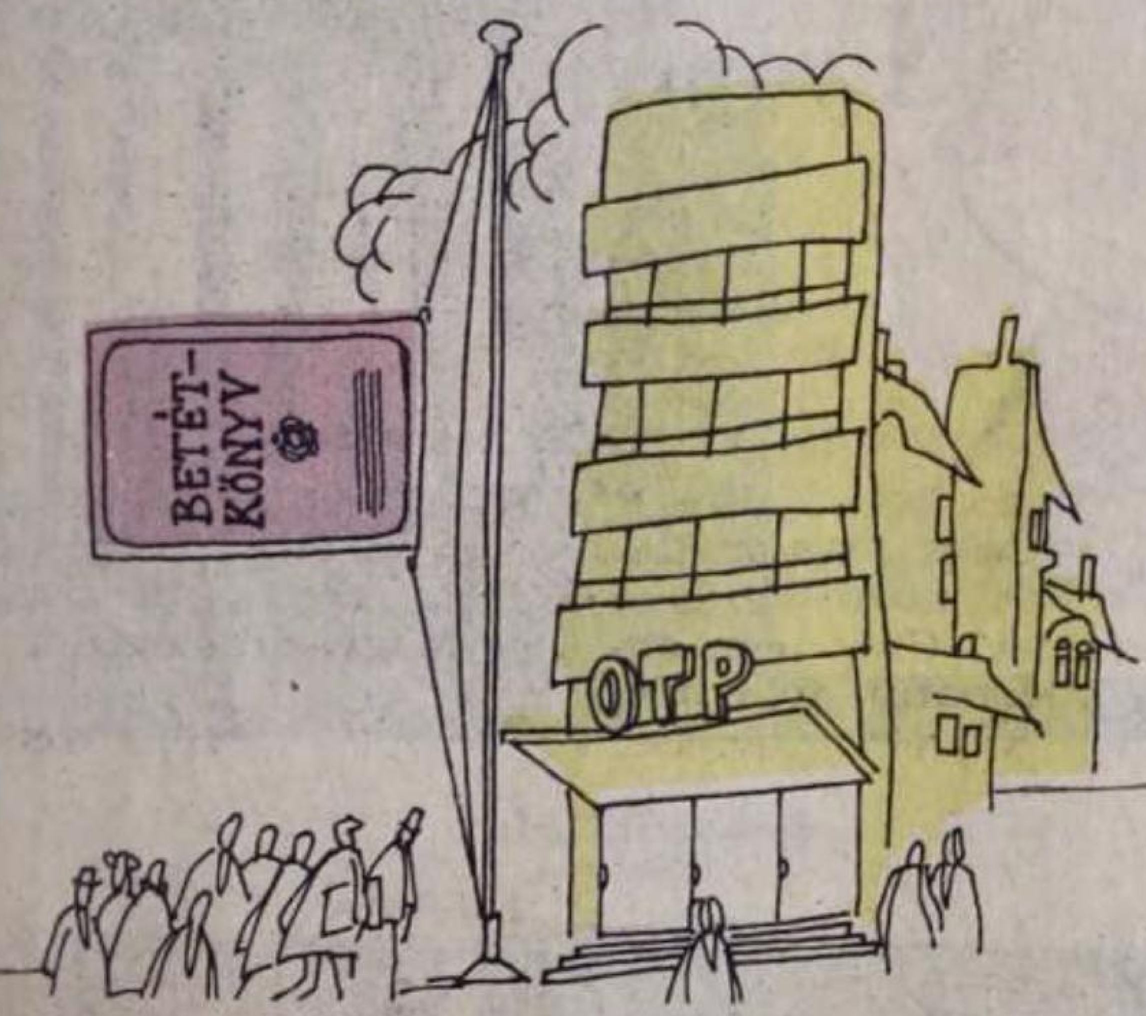
NEKÜNK EZÉRT NEM KELL KRÉTÁRA MENNI...

SOK A RÉMHIR

– Úgy látszik, tényleg rosszabb a közbiztonság!

FELÁRBOCON

A „MINDENELLEN 6”

Az újságírón látszott, hogy hajthatatlan. Hat toll volt nála, kettő a belső zsebében, kettő a szivarzsebében és kettőt az igazgatóra szegezett. Az övén körben jegyzettömbök függtek. Az igazgató azonban nem ijedt meg.

— Kérdezzen csak nyugodtan, fiatalember, nincs takargatni valónk.

— A Horváth-féle találmányról lenne szó.

Az igazgató egy pillanatra elsápadt és papírhajót kezdett hajtogatni a minisztériumi jelentésből.

— Már maga is ezzel jön? Mindenki erről kérdez mostanában. Hirtelen ilyen sürgős lett?

— Látom, nem. szívesen beszél a dologról...

— Ellenkezőleg! — csattan fel az igazgató. — Nagyon szívesen beszélek róla, hadd lássák, nálunk nincsenek tabu témák. Különben is minket az ügyben nem illethet vád.

Az újságíró megnyálazta golyóstollait, érezte, hogy sikerült az igazgatót kellő hangulatba hoznia.

— Menjünk szépen sorjában. Kérem, mondja el, mi a Horváth-féle találmány lényege!

— Hát kérem, úgy fogalmazhatnám meg, hogy a feltalálónak sikerült egy ellenanyagot kitenyésztenie.

— De hiszen ezt eddig is ismerték!

— Igen, bizonyos betegségek ellenanyagát. Horváthnak azonban sikerült olyan anyagot létrehoznia, ami minden ellen jó. Ha valaki beteg, meggyógyul, ha öreg, megfiatalodik, ha kopasz, kinő a haja, ha férfi és szeretne nővé válni, csak be kell vennie egy „mindenellen 6”-ot.

— De hiszen ez óriási! — kiabálta az újságíró magából kikelten — És gyógyíthatatlan betegségek ellen is jó?

— Meghiszem azt!

— Korszakalkotó! Zseniális! Mikor dolgozta ki a feltaláló ezt a szert?

— Még a Római Birodalom bukása előtt, de csak 1980-ban sikerült tökéletesítenie. Akkor adta be találmányként.

— És mikor kezdik gyártani?

— Sajnos, igen komplex kérdéssel állunk szemben. Mert ugyebár, kellene tudnunk a szer összetételét, de sajnos a feltaláló, aki idestova kétezer éves és mint minden öreg ember igen makacs, nem akarja elárulni nekünk. Inkább presszós lányokkal cicázik. Könnyű neki, ő szedi a saját piruláit.

— Miért fontos maguknak a szer összetétele?

— Hát a vizsgálatokhoz! Egy ilyen új hatóanyagot nem lehet csak úgy, lári-fári beadni az emberiségnek! Itt igen szigorú előírások és megkötöttségek vannak érvényben.

— És mennyi időt vehetnek igénybe ezek a vizsgálatok?

— Ha neki tudnánk kezdeni, és sikerülne lerövidíteni a bürokratikus utakat, háromszáz év alatt meglennénk.

— Hamarabb nem megy?

— Semmi esetre sem!

— És miért nem kezdenek neki?

— Ebben a gazdasági helyzetben? Előbb meg kell várnunk, míg a kibontakozási program sikerrel befejeződik és a társadalmi fejlődés ismét az intenzív szakaszba lép...

Az újságíró nem bírta tovább idegekkel. Elrohant, felkereste a feltalálót, kért tőle egy tablettát, amit beadott édesanyjának, aki nyomban csecsemővé változott. Azóta minden reggel babakocsin tolja végig a József körúton a szerkesztőségbe. A főnöke csak legyint: — Kicsit érzékeny gyerek! — mondja — Mi lenne, ha minden apróságot mi is így mellreszívnánk?

Barcs Endre

– Húsz éve várjuk az építési tilalom feloldását.

DECEMBERI KOSZORÚZÁS

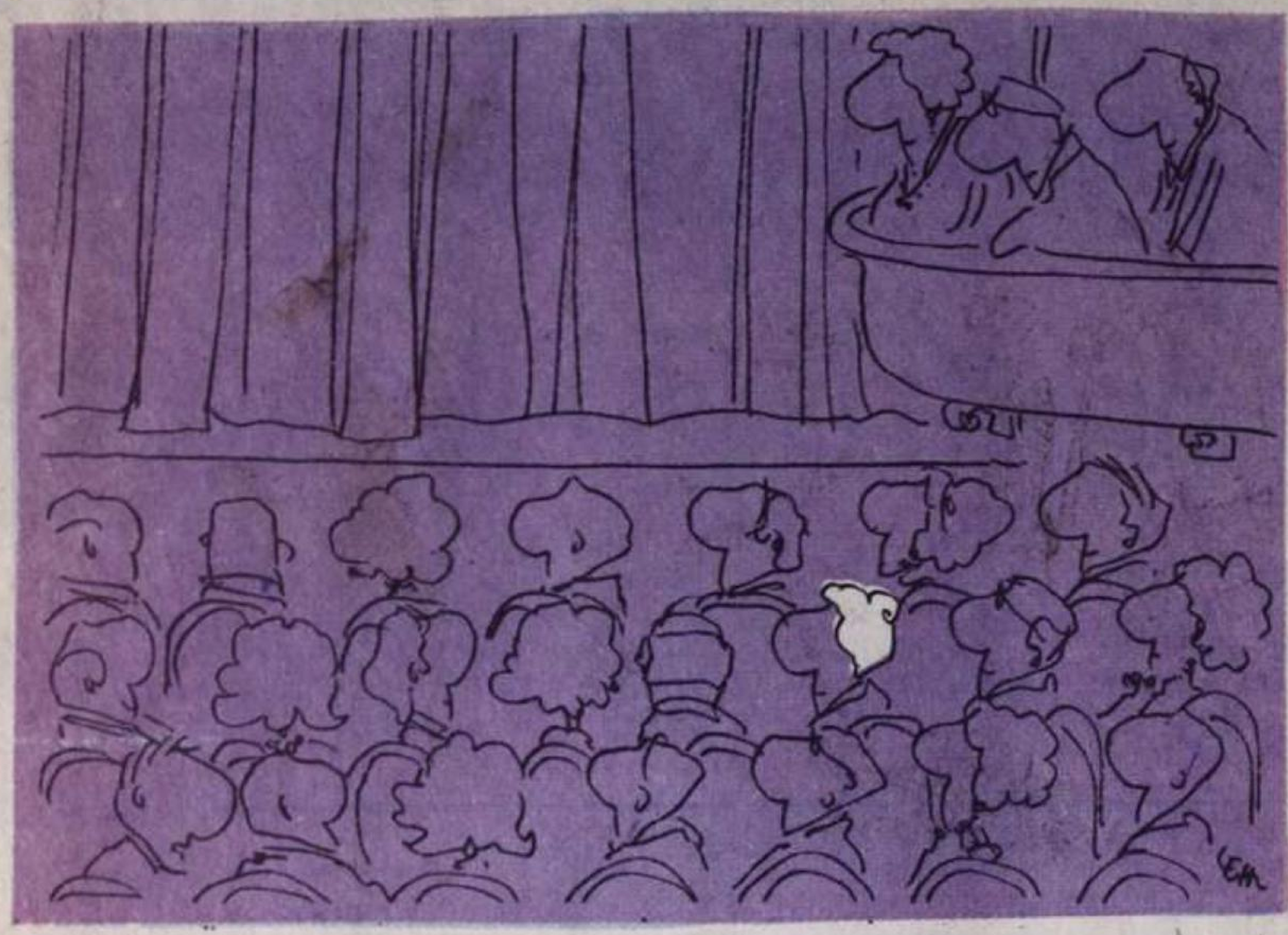

POLITIZÁLGATÁS

– Lengyelországban volt népszavazás, és ott jobb...?

FEHÉR FOLT-JAINK

– Miből telik egy nyugdíjasnak színházra?!

VILMA NÉNI

– Es ha megírnám Gorbacsov elvtársnak, hogy nálunk még mindig nem lehet mindenről beszélni . . .?

OLYKOR A JÓIZLÉS . . .

BALSEJTELEM

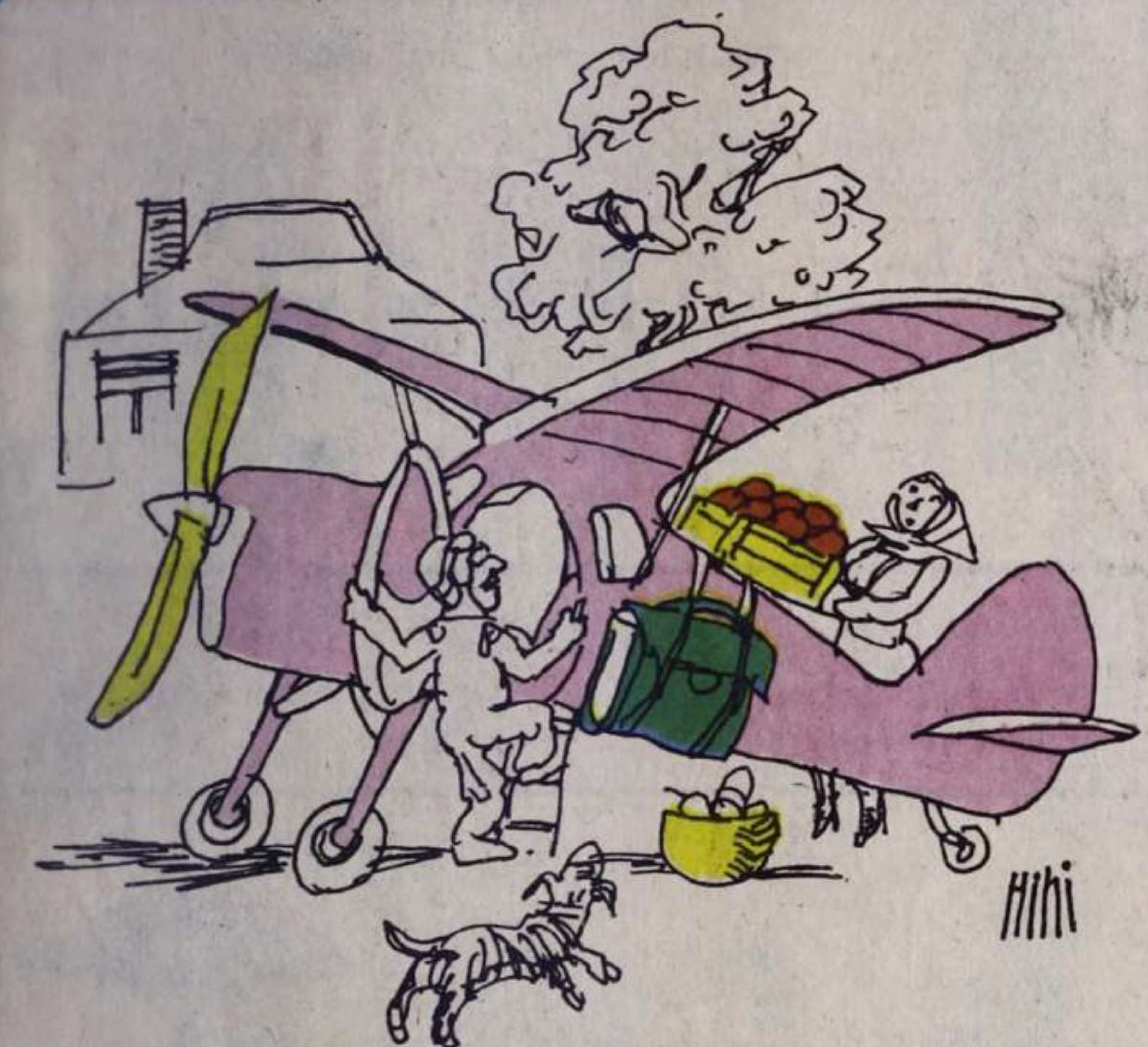
– Csupa üres árcédulát látok . . .

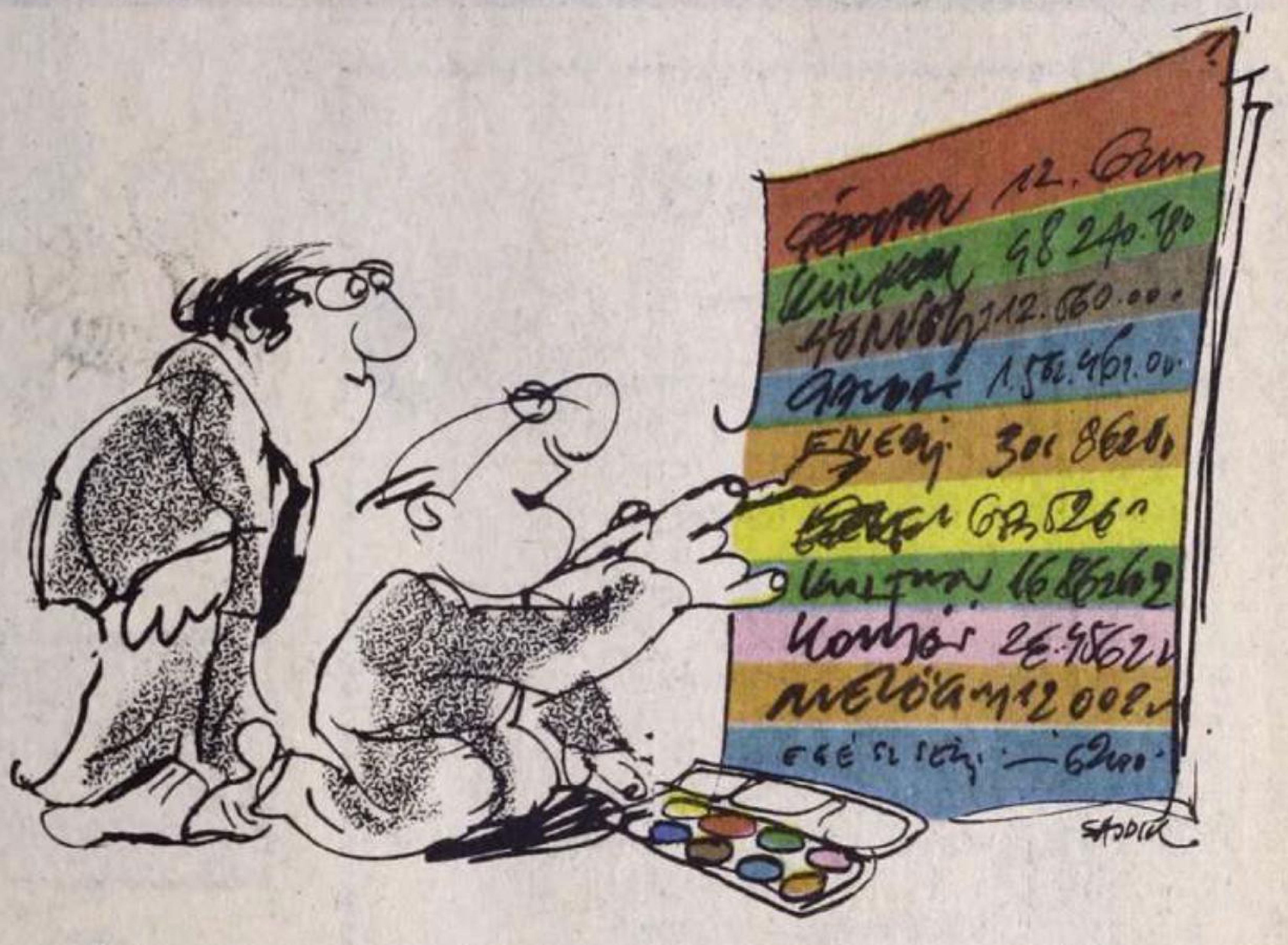
– Ezek szerint most már mi is létezünk . . . ?

– A papa azt mondta, nem szabad elárulnom, mennyi pénzt költöttünk . . .

. . . a magánrepülésből valahogy kimaradtunk.

– Kifestem az állami költségvetést, és akkor nem lesz benne fehér folt.

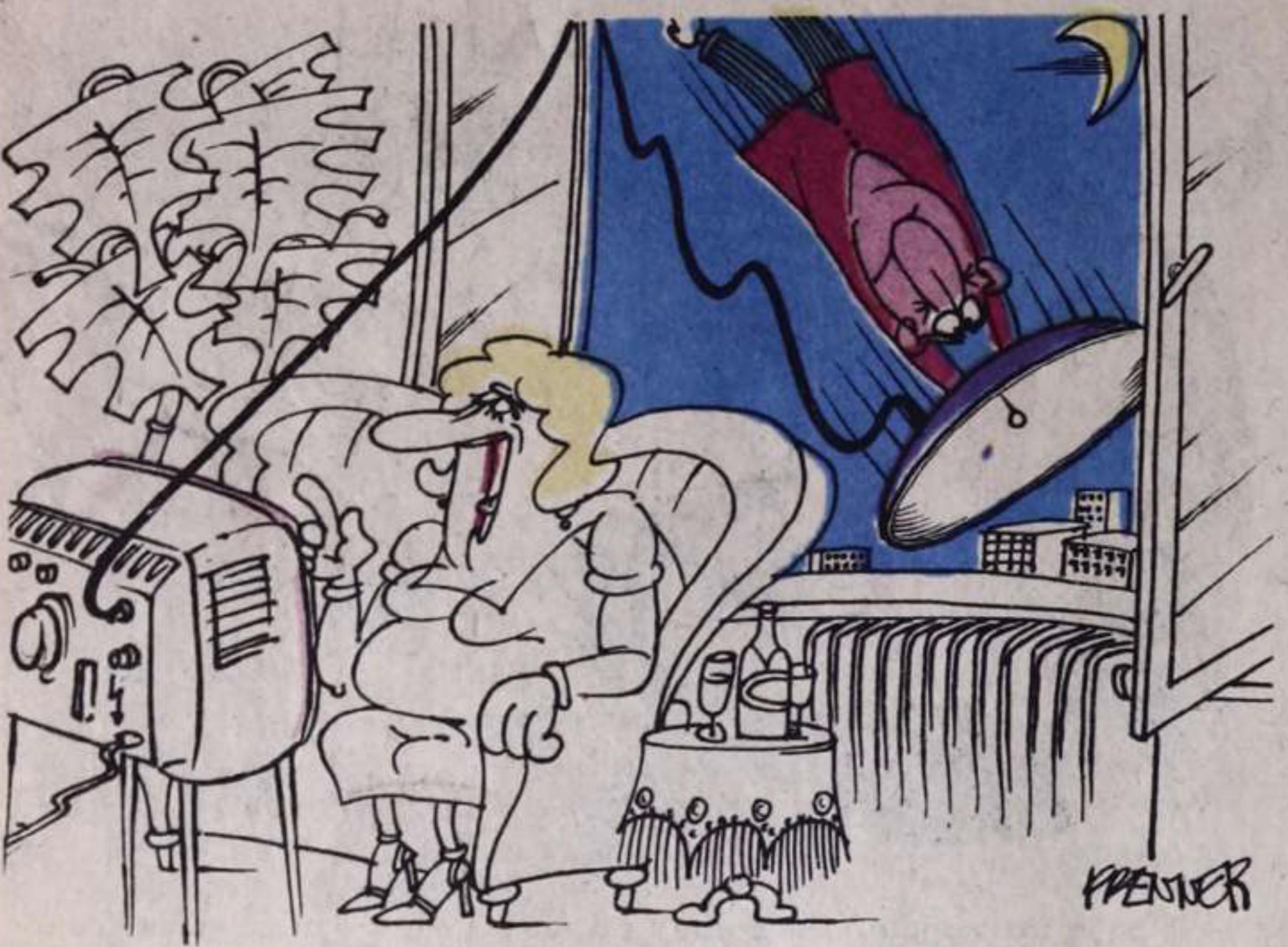
– Elég a mellébeszélésből! Tudja meg a világ, hogy Fülöp herceg a bácsikám és nagyapámról nevezték el a Fülöp-szigeteket.

ÖNCENZÚRA

(Eredetileg itt is volt egy rajz.)

MŰSORSZÓRÁS

– Most jön be a legjobban, Géza!

JÓTÉT LÉLEK

– Hónapok óta vásárolgat az asszony, és januártól a régi áron fogja a többi nyugdíjasnak eladni.

Tapsrend

Felzúg a taps a balközépen,
s a reflektorok össztüzében
fenn, a színpadon hajtanak térdet
mind a színészek, és kapnak vértet,
büszke páncélinget tapsból fonva
a zsöllyékből. Földig meghajolva
köszönik és rögvest porciózzák
a tapsokat, vagyis, hogy felosztják
a sikert egymás között máris.
Nem kell ehhez toll és kalamáris:
másét bárki is hiába kéri,
saját részét a tapsrend kiméri.
Lép a király, palástjába markol . . .
Brávó! Hogy volt! – könnyes szemmel tapsol
a közönség. S lépnek elő mások,
délcegek, csillogók, maskarások:
királyné leányaival illan
(dekoltázsból a dráma kivillan),
jönnek a hősök, az ármánykodók,
ügyes köpönyeg- és kardforgatók,
lefejezettek és lefejezők,
kezdeni gyávák és befejezők.
S már a taps végső foszlánya szálldos,
kap tapsmorzsát még az alabárdos . . .
A közönség tenyere kifáradt,
tolongva lesik: hol a kijárat,
s törtetnek fürgén a ruhatárba.
A színpadnak sarkán tapsra várva
már egyedül a **bohóc** toporog,
nézi a hátakat és . . . mosolyog.

Walter Béla

ÜGYINTÉZŐK

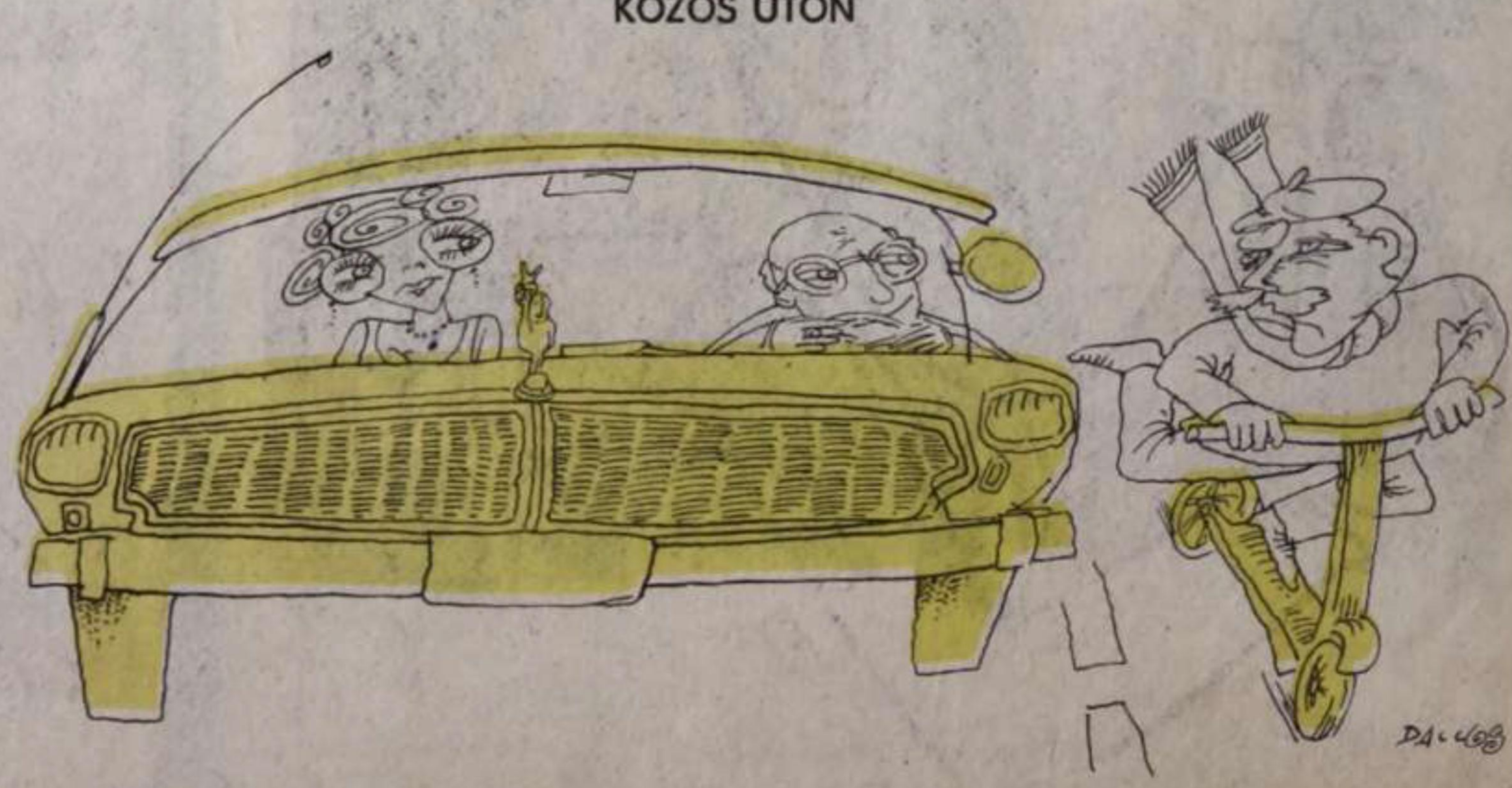
— Halló, halló! Állatvédő egyesület?
— Igen, mit óhajt?
— Jöjjenek gyorsan! Itt ül egy szemtelen postás a fán, és szidja szegény kutyámat.

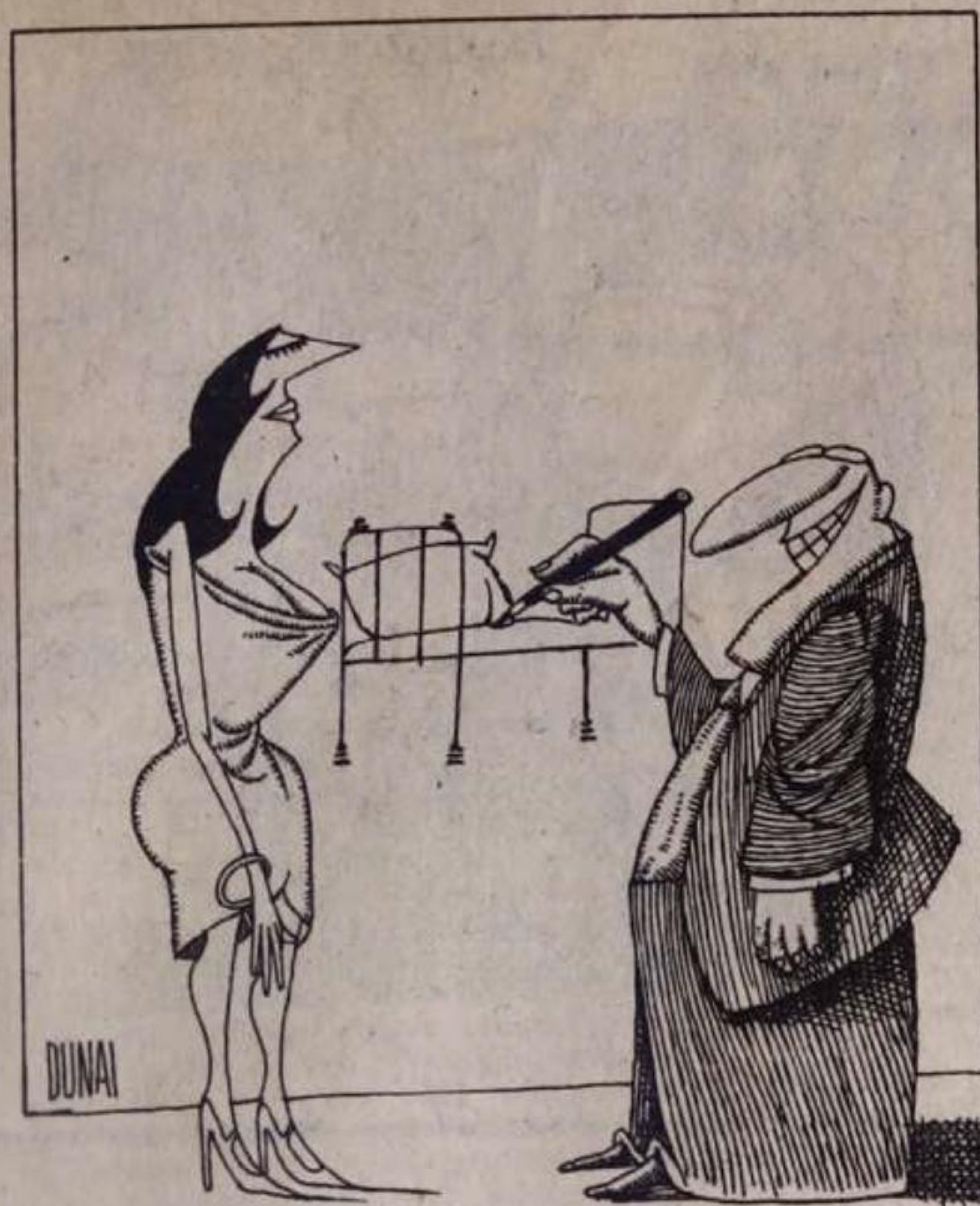
ESŐS ÉVSZAK

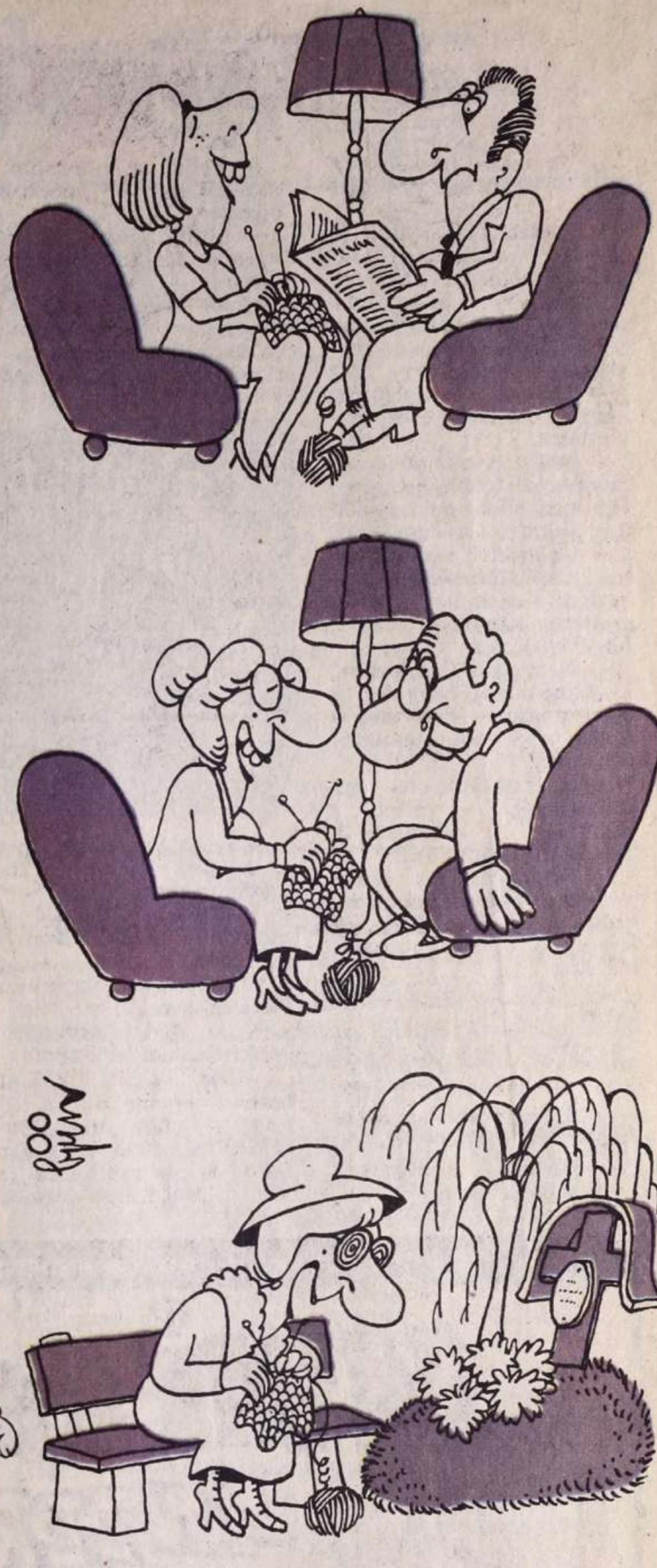
KÖZÖS ÚTON

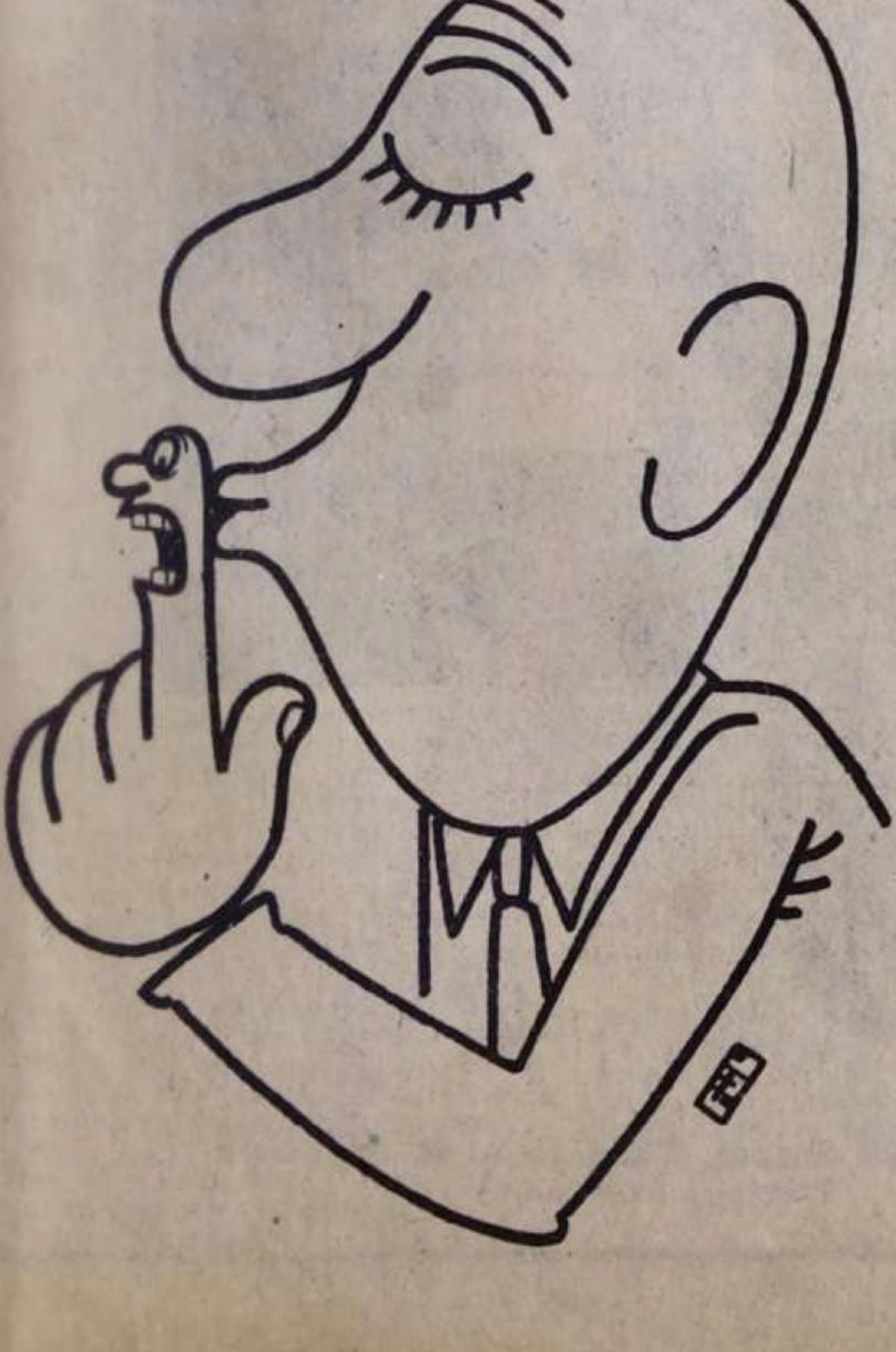

DUNAI, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, SAJDIK, FÜLÖP, DALLOS

RUMRABLÓ

— Szeretsz barkochbázni? — kérdezte a főnököm, s ledobott egy felest almaléből. Amióta tilos a munkahelyen szeszelni, szigorúan megtartja az előírást, csak almalét iszik. Féldecis talpaspohárból, az illúzió kedvéért.

— Megint tanfolyamra akarsz küldeni? — sákérdésre.

— Szó sincs róla — mondta a főnök —, tényleg barkochbázni akarok. Tudod mi az a rumrabló?

— Erőszakos behatolással alkoholféleséget eltulajdonító személy — válaszoltam kapásból, hiszen fél évet jártam a jogon.

— Nem azt kérdeztem, ki, hanem azt, hogy mi az a rumrabló — rótt meg a főnök nyelvtani tudatlanságomért.

— A rumrabló az egy kártyajáték — vettem a lapot. — A lórum és a rablórömi kutyuléka.

— Közeledünk a dolog velejéhez, ezen az úton haladjunk tovább. Mi az a hely, ahol nem juthatsz rumhoz?

— Az élelmiszerüzlet, kilenc óra előtt.

— Az irányvétel jó, de szélesítsük ki a problémát — utasított a főnök.

— A munkahelyen egész nap nem ihatunk rumot.

— Helyes — bólogatott a szeretve tisztelt.

— Tehát a rumrabló a munkahely — mondtam büszkén.

— Hülye vagy — rótt meg a főnök jó szokása szerint. — Soha a büdös életben nem fogod kitalálni, mert nem olvasod a gazdasági hetilapunkat. A rumrablót egy vidéki szövetkezet gyártja.

— Ez olyan lehet, mint a félkarú rabló — kotnyeleskedtem közbe.

— Hülye vagy — mondta a főnök, immár a tradíciók szerint. — A rumrabló egy elektronikus jelenléti ív.

— De miért rumrabló? — kérdeztem értetlenül.

— Ezt igazán kitalálhatnád — mondta a főnök. — Egy menedzser típusú vezetőtől ez elvárható. A rumrabló ezt jelenti: „Rugalmas Munkaidő Rögzítésére Alkalmas Blokkolóóra".

— Velem akarsz szórakozni? — kérdeztem sértődötten. — Be akarsz ugratni, hogy munkaerő-átcsoportosíts? Ezt azért már én sem veszem be.

— Ez nem vicc, kedveském — somolygott a főnök, s ez rosszabb, mintha hülyézne. — Féloldalas hirdetés van az újságban, hosszasan ecseteli a rumrabló előnyeit. Már többször is olvastam. Írtam egy feljegyzést a beszerzési osztálynak, hogy vegyenek egy rumrablót. Kíváncsi vagyok hogyan reagálnak.

— Szerintem elküldenek a Pecsába — feleltem.

A főnök képe belilult, aztán szederjes lett. Gyorsan ledobott egy újabb felest az almaléből.

— Te tudsz valamit, ha így mersz velem beszélni — hörögte.

— Tudok hát, a fiamtól tanultam. Hétvégeken mindig elmegy a Pecsába diszkózni.

— Mi az a Pecsa?

— A Petőfi Csarnok. Te tudtad a rumrablót, én a Pecsát. Szóval kvittek vagyunk. Szólj, ha újra barkochbázni akarsz, állok rendelkezésedre — mondtam és ledobtam egy felest a főnök almaléjéből.

Majláth László

FELKÉSZÜLÉS A TÉLRE

ÁLLAMI VÁSÁRLÁSOK

– Ezt a kicsit kérném ...

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Tengeri csigákat (pl. tritont); — Gerald Durrell: Noé bárkája c. könyvét; — Egy hím és egy nőstény tüskés pikót; — Közepes méretű szögletes kalitkát; — Pengős kalandregényeket Nova, Pesti Hírlap, Atheneum kiadásban; — Kihúzható, harmonikás, síkfilmes fényképezőgépet; — Régi pénzeket; — Bélyeg előtti leveleket; — Régi zsebórát (rosszat is); — Rejtő Jenő összes műveit; — A Czinka Panna c. regényt; — Bruce Springsteen kazettákat, képeket, róla szóló újságcikkeket; — Az Omega együttes angol nyelvű lemezeit; — A Themen 1. német nyelvkönyv I.—II. kötetét.

KÍNÁLNAK: Sokféle fantasztikus regényt; — Akváriumot halakkal, növényekkel, teljes felszereléssel; — Apolló sztereó rádiót; — NC 140 sztereó lemezjátszó sasszét; — Electron 24 típ. fekete-fehér tévét; — NZC 071 típ. sztereó lemezjátszót; — Gépkocsiban, illetve babakocsiként is használható gyermekülést; — Jó állapotban levő 39-es hokikorcsolyát; — A Scientific tudományos folyóirat 1974—83. között megjelent számait; — Kisméretű, (8 cm-es) rádiót; — MZ 125 ES és MZ 250 ES/2 Trophy típ. kerékpáralkatrészeket; — 850-es Fiat gépkocsihoz alkatrészeket; — Közepes méretű, régi vaskályhát; — Uranus típ. fekete-fehér tévét; — Fekete rátétes női székely bekecset; — Félautomata mosógépet; — Extra méretű férfi átmeneti kabátot, bőrkabátot, öltönyt, szabadidő ruhákat, pulóvereket; — A Nemzetközi Szemle 1978—84. közötti évfolyamait; — Cserépkályhába 3-as Héra gázégőt (földgázra); — Japán gyártmányú 4 szálas Overlock (összeállítható) varrógépet.

CSERÉLNEK: Teljesen felszerelt akváriumot (halakkal, növényekkel) tengeri csigára; — Depeche Mode képeket bármire; — Apolló sztereó rádiót, NC 140 tip. sztereó lemezjátszó sasszét, Electron 24. tip. fekete-fehér tévét és NZC 071 tip. sztereó lemezjátszót Lucsnik vagy Csajka varrógépre, táskaírógépre és nagyteljesítményű távcsőre; — A Kozmosz Fantasztikus Könyvek sorozat köteteit 1946—1975 között megjelent fantasztikus regényekre;

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

VEGYSZER(VEZETLENSÉG)

Bevittem a pantallómat a II. kerületi Horváth utcai Patyolat fiókba vegytisztításra. Közölték, hogy nincs vegyszer, csak bizonytalan határidőre tudják vállalni a munkát. Kértem a három héttel ezelőtt beadott ballonomat — Sajnos, késik a holmi, mert nincs vegyszer, bizonytalan, mikor kapjuk a szállítást — mondták. Hiába kértem, hogy legalább megközelítőleg mondjanak időpontot, nem tudtak felvilágosítással szolgálni. Két kérdésem van: 1. Miféle vegytisztító vállalat az, amelyiknek nincs vegyszere? 2. Miért nem informálja a Patyolat központja a hálózat dolgozóit, hogy a hiába fáradozó lakosoknak valami érdemi választ adhassanak?

F. G.
Budapest

MÁR SÜT A SÜTŐ

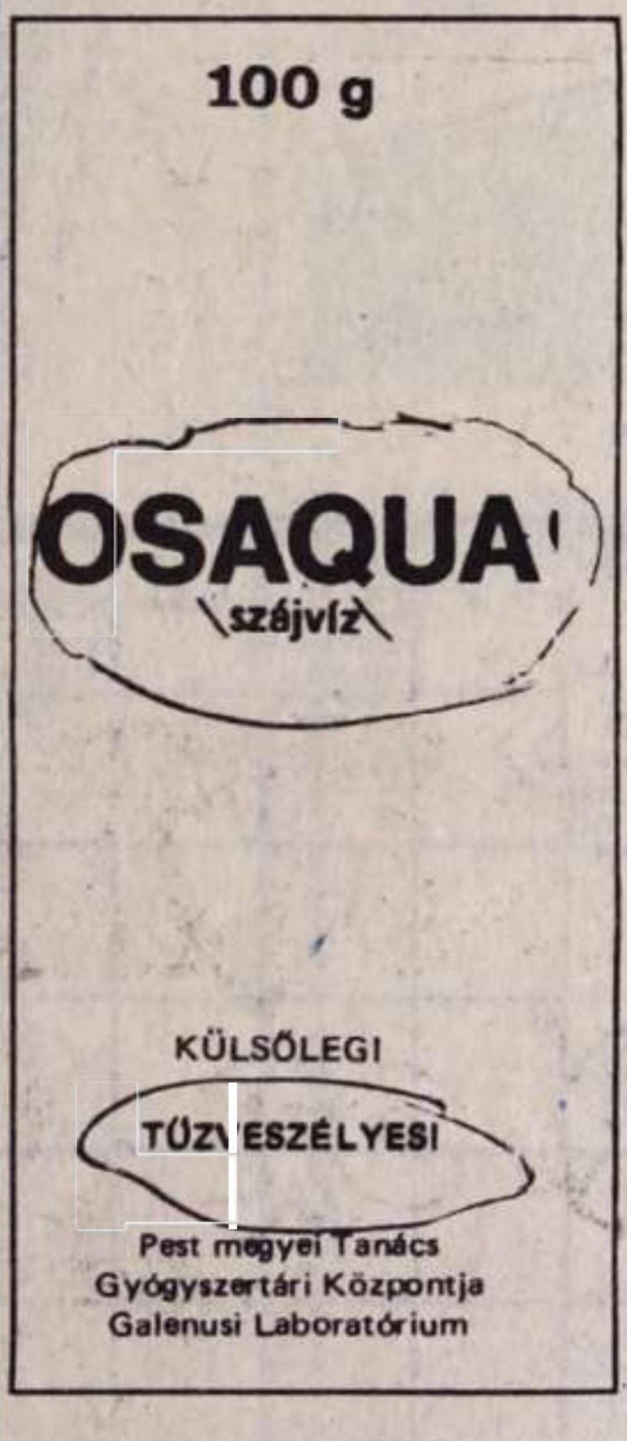
Ez évi 39. számunkban jelent meg dr. Czitrovszky Aladárné panasza „Levél a nem sütő sütő gyártóihoz" címmel. A Salgótarjáni Vasöntöde és Tűzhelygyár az alábbi választ küldte szerkesztőségünkhöz:

Az olvasó az SVT által gyártott Karancs 3 T. típusú gáztűzhely sütőjének működésével kapcsolatosan írta meg ironikusan élményeit. A vállalat magatartásával ellentétes a panaszos által leírt „füle botját sem mozgató" ügyintézés, ezért a nevezett szervizt elmarasztaltuk, és a vevő hozzánk intézett levelét követően kijavítottuk a készüléket, a panaszos megelégedésére. A vállalat termékeinek és hírnevének védelme érdekében mindent hasonló módon igyekszünk megoldani.

Varga József ker. főov.

Nagy Mihály ker. ov.

TÜCSÖK és BOGÁR

Tüzes ajkak, vigyázzatok!

(Beküldte Rokop Alajos, nagycenki olvasónk)

November 31-én Edelény IV. akna három műszakharmadban tart majd kommunista műszakot. Ugyanekkor vállalatunk igazgatóságán és az üzemigazgatóságokon is dolgoznak majd.

A következő kommunista műszak időpontja: február 30.

(A Borsodi Bányász c. lapban észlelte Nagy Ferenc, ózdi olvasónk)

nagy ritkán vonulnak keresztül. Hasznosítják a konyhai hulladékokat is. Az így termelt hússal, zöldséggel a katonák élelmezését javítják, a kosztot teszik változatosabbá. Úgy számolnak, hogy naponta és katonánként 2—3 fo-

Katonadolog!

(A Megafon újságból nyírta J. T.)

17.15 Fegyveres erők napja
A fele sem igaz

Előfordulhat?

(Az RTV újságban találta Jánosi Tibor)

Főbérlő nélküli 1,5 szobás lakást intelligens lánnyal kivennék. „Hasonló a hasonlóval" jeligére a kiadóba.

Hagyján, hogy hirdetik, csak kötelezővé ne tegyék!

(A Hajdú-bihari Naplóban találta Tóth Gyuláné, debreceni olvasónk)

10.42 Közzenék operákból.
11.00 Gencsy Sári és Svéd Sári énekel.
11.40 Holdtölte napfogyatkozással. Vári

Jaj, Sándor rosszul lett, mert a neve Sári lett... ihaj-csuhaj!

(A Népszabadságban lelte P. K.)

LYUK A VIZESKANNÁN

Már több mint egy éve keresek vizeskannát. Végre ráakadtam egyre a szolnoki Metálban. Örömöm azonban korai volt, mert kiderült, hogy lyukas. Felutaztam Pestre. Számos boltban érdeklődtem, végül a Skálában kötöttem ki, az edényosztályon. Az eladó megkérdezte, hogy néz ki az a vizeskanna. Magyaráztam neki, de valahogy nem volt kibékülve azzal, hogy füle van. „Nem nyele?" — kérdezte. Mondtam, hogy nem, mert aminek nyele van, az palacsintasütő. Végül is lerajzoltam neki, milyen a vizeskanna. „Most már értem — így az eladónő —, volt már nálunk ilyesmi, tessék máskor is jönni, hátha szerencséje lesz..." Így hát dolgomvégezetlen utaztam haza Szolnokra.

Kisvártatva egy barátom Törökszentmiklóson kapott egy kannát, s elhozta nekem. Az ára 176 forint. A pénz nem számít, gondoltam, hiszen pár forinttal a háromezret is meghaladja a nyugdíjam, van miből költekezni. De azért mondtam a feleségemnek: úgy vigyázz erre a kannára, asszony, hogy amíg élünk, kitartson! Ő este telemerítette és reggelre vízben úszott a konyha. Hogy víztárolásra alkalmatlan „nagyberuházásunkat" mégse kelljen kidobni, azóta szárazbabot tartunk benne.

Lődi András
Szolnok

A CSAPCSERE CSAPDÁJA

Leírom kálváriámat, hátha sikerül embertársaimat megóvni attól, hogy az IKV-val közös beruházásra vetemedjenek.

A feladat: A fürdőszobai csaptelepet kell kicserélni a többszöri javítást végző szakember javaslata alapján.

A lebonyolítás: El kell mennem az IKV-hoz — munkaidőben. Kérvényt kell írnom. Az illetékes kijön, megnézi, áldását adja, s közli, küldi az engedélyt. Ezt kb. egy hónap múlva megkapom. Az engedély két hónapig érvényes. Ezalatt be kell szereznem egy típusban és árban megfelelő csaptelepet, valamint egy szerelőt, aki számlát is ad. A csere megtörténte után be kell vinni a számlákat és a rossz csaptelepet az IKV-hoz. Munkaidőben. A raktárba nekem kell leadni, az 50 százalékot azonban majd „küldik". Egy hónap múlva értesít az OTP, hogy menjek be a pénzért. Elmegyek, kapok egy összeget, amiből az OTP jutalék címén levonja a magáét.

Kérdéseim: Miért nem fizet az IKV helyben? De ha már „küldik" a pénzt, miért nem postán? Miért nekem kell az OTP jutalékát megfizetni, mikor nem én kívántam igénybevenni szolgáltatásait?

Javaslatom: Szerezze be az IKV a szükséges szerelvényt, szereltesse be, és majd én fizetem ki a költségek 50 százalékát. Akár helyben, akár postán. És nem kérek jutalékot!

Szabó Katalin
Budapest

KIOKTATTAK...

A Münnich Ferenc utca és Beloiannisz utca sarkán, lévő élelmiszer üzletben, törzshelyemen törzsvendégként vásároltam a minap tejet, kenyeret, vajat. Az elhasznált patronosdobozt is betettem a kosaramba, hogy a pénztáros kicserélje. Éppen rám került a sor, de a dobozt ki akarván emelni a kosárból, szétesett a kezemben, a patronok kiszóródtak. A pénztárosnő szóáradatban tört ki, hogy ő bizony nem fogja ezt sem összerakni, sem a dobozt megragasztani, ez nem az ő dolga. A furcsa az, hogy én nem is kértem erre. De arra sem, hogy kioktasson, egy apró baleset miatt ilyen lármát csapjon, és úgy beszéljen velem — sok vásárló füle hallatára —, mint egy taknyos gyerekkel. Pedig már nyugdíjas vagyok.

N. V.
Budapest

TÉVEDÉS

című rejtvényünk megfejtése:

— Bocsánat, most jöttem rá, hogy véletlenül a hátsó ülésre ültem.

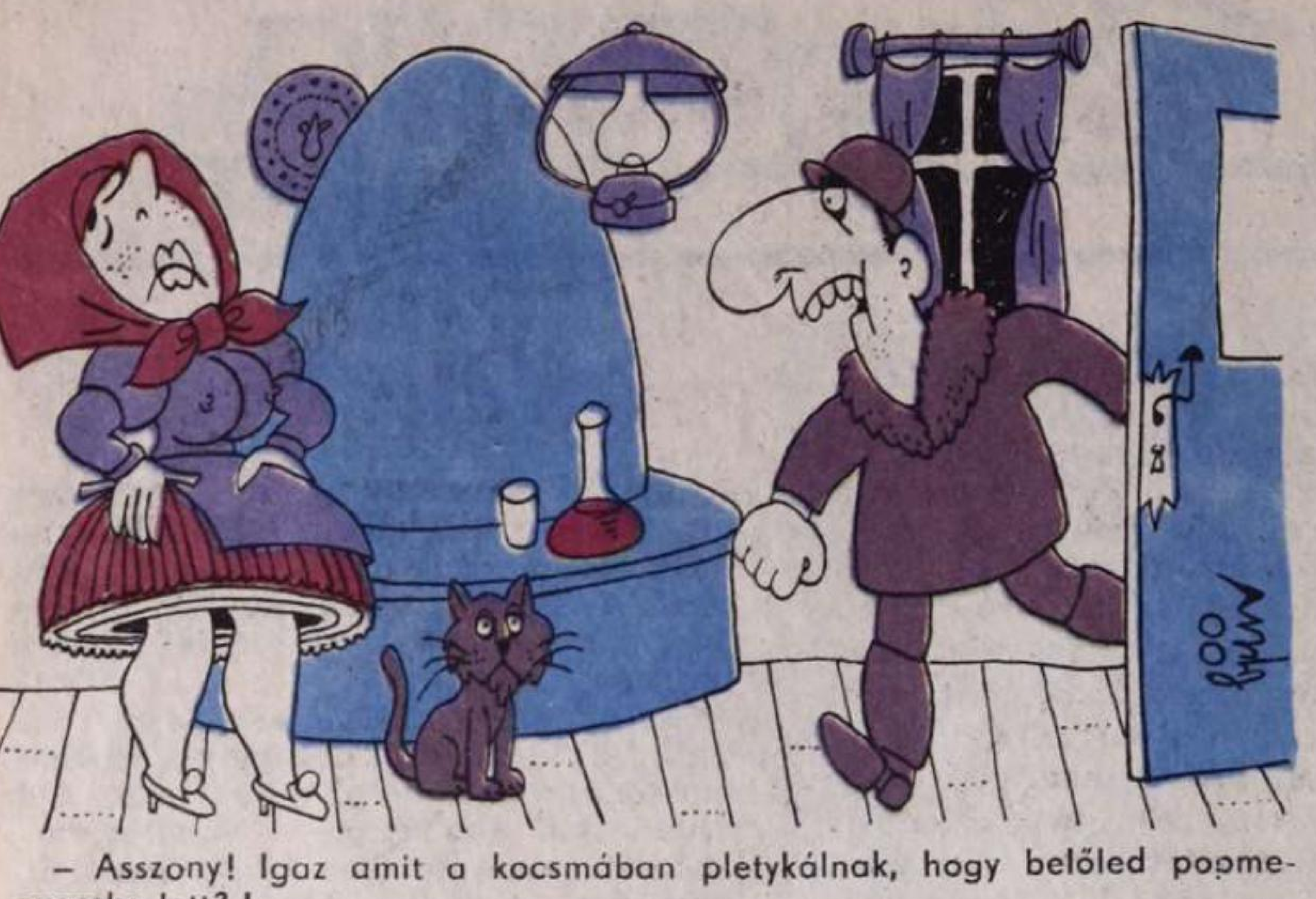
200—200 forintot nyert:

B. Varga András Budapest, Rudas László u. 33. I/9. 1067

Herke Árpád, Mecsekpölöske, Petőfi u. 4. 7305

Kövi Anita Bőnyrétalap, Szabadság u. 50. 9073

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

– Asszony! Igaz amit a kocsmában pletykálnak, hogy belőled popmenyecske lett? ! . . .

KISPAD

– Szóval nekem kell egyedül megnyerni a meccset . . .?

TRIBÜN

A szokásos öt kis történet helyett most egy nagyobbacska . . .

Néhány évvel ezelőtt a teniszvilág egyik csillaga volt az amerikai Don Candy. Meglehetősen bizarr csillaga. Egy alkalommal fontos meccset játszott. Észrevette, hogy a vonalbírák székei ott vannak a pályán, de üresek. Egy tévesnek vélt ítélet után odament a mérkőzésvezetőhöz és rámutatott az üres székre:

— Kérem, hogy szíveskedjék azt az embert kizárni.

— De hiszen nincs is ott senki — ámult a mérkőzésvezető.

— Akkor hozzanak be valakit, hogy kizárathassam.

— Ha behozatok valakit és ön kizáratja, akkor nem lesz ott senki.

— Stimmel. Hiszen máris nincs ott senki.

— Akkor miért akarja kizáratni, ha mégis bejön?

— Mert hibásan ítélt.

— Hogy ítélhetett volna hibásan, ha ott sem volt?

— Ha ott lett volna, hibásan ítélt volna.

A mérkőzésvezető már a homlokát törölgette.

— Ha hibásan ítélt volna, akkor ön kizárathatná.

— De nem zárathatom ki, ha egyszer nincs ott.

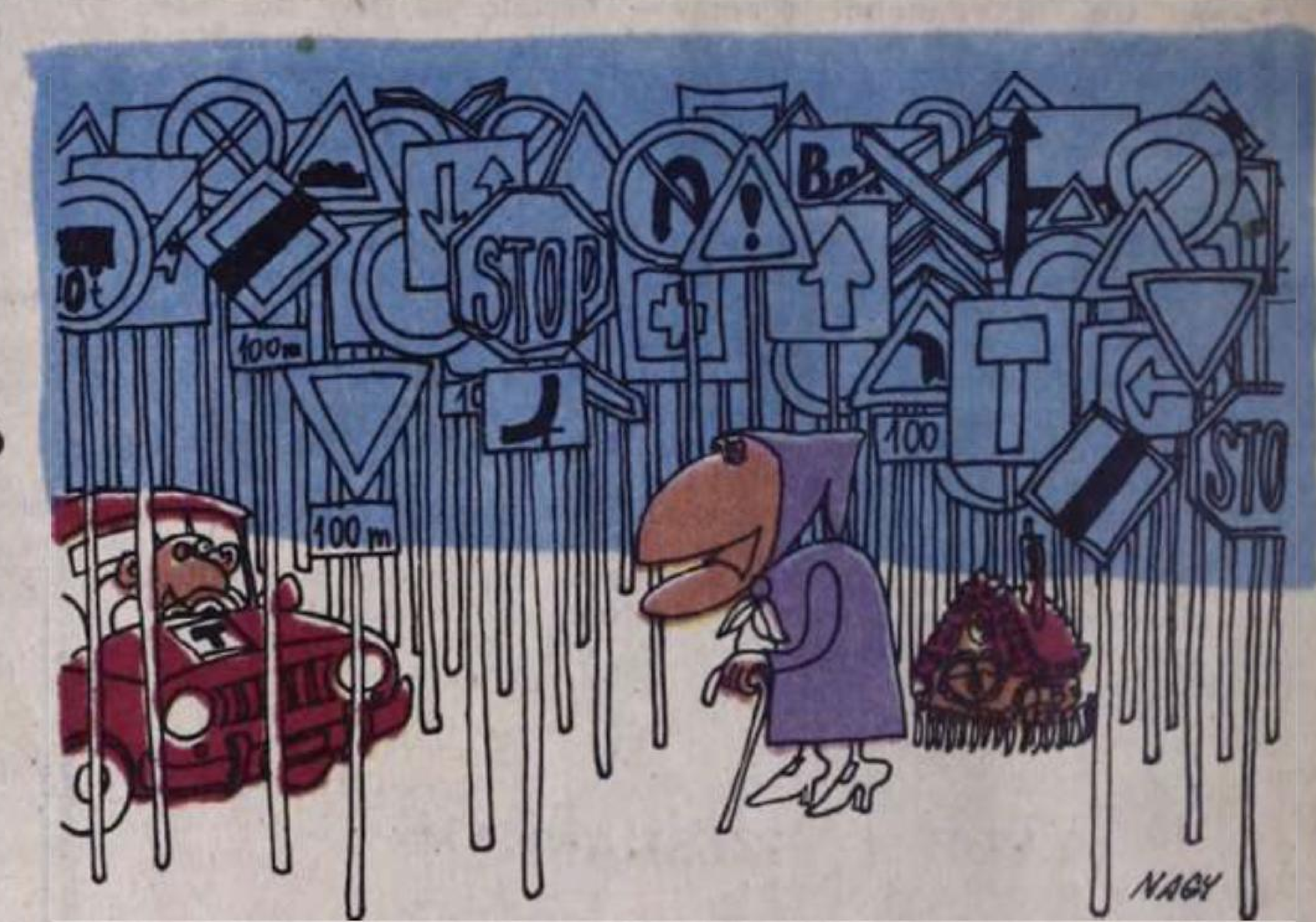
— Hiszen én is azt mondom — üvöltött a mérkőzésvezető —, hogy nincs ott senki!

— Helyes — mondta Candy —, akkor adok két új labdát. Ha ön hozzájárul, hogy két új labdát adhassak, akkor nem ragaszkodom a vonalbíró kizárásához.

— Oké — mondta a vonalbíró elgyötörten. — Adjon két új labdát. Az isten szerelmére, adjon két új labdát . . .

(p. p.)

TANULÓ VEZETŐ

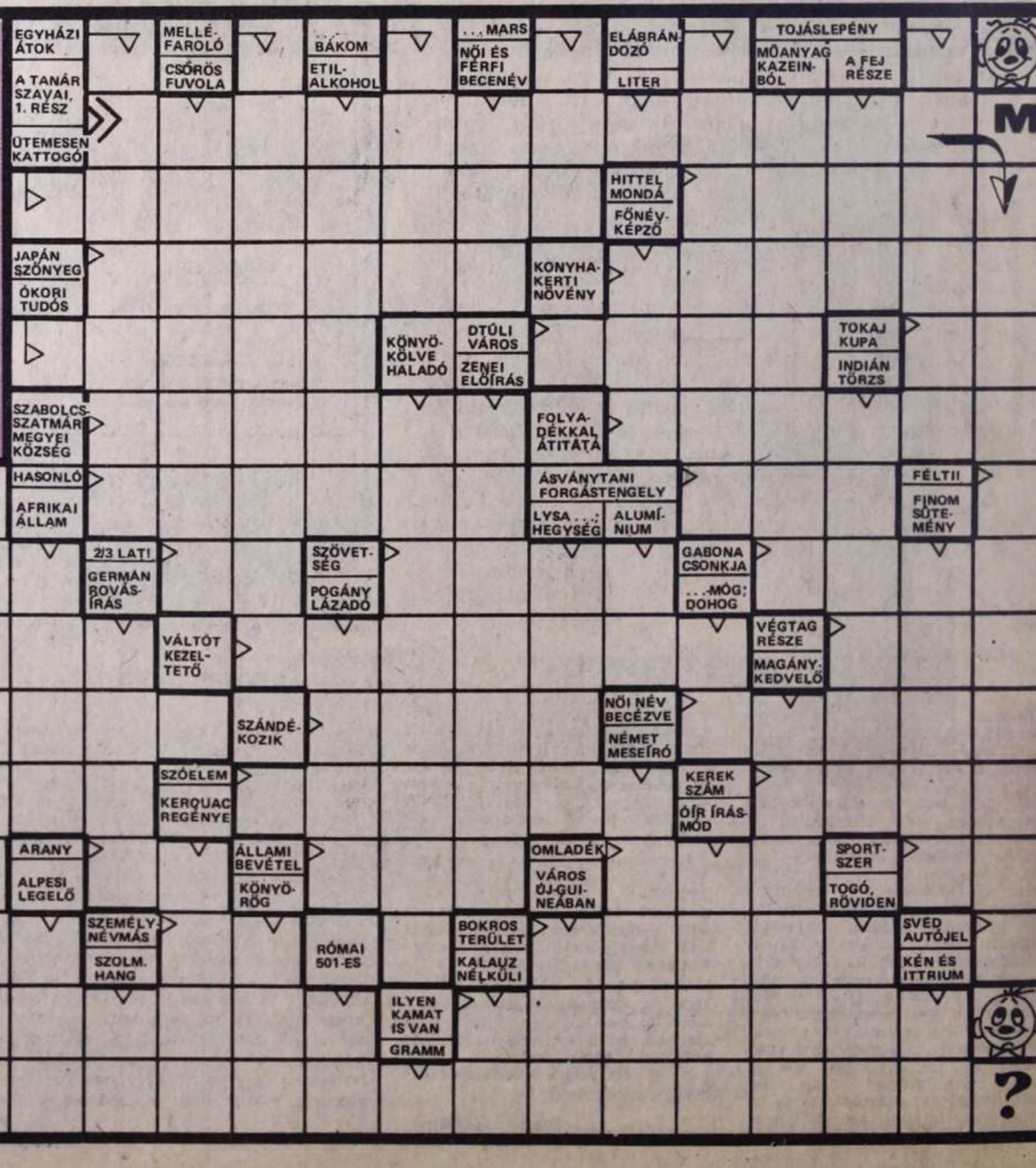

SEGÍTSÉG

Folyik a vizsga, illetve csak folyna, mert a vizsgázó megakad a feleletben. – Nos? – néz rá a tanár. Semmi hatás. A vizsgázó behúzza a nyakát a válla közé. – Nos? – kérdezi újra a tanár. Ismét csend, amelyet végül a tanár közbeszólása tör meg.

Megfejtésként a tanár szavait kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb december 14-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

JUGOSZLÁVIÁBÓL

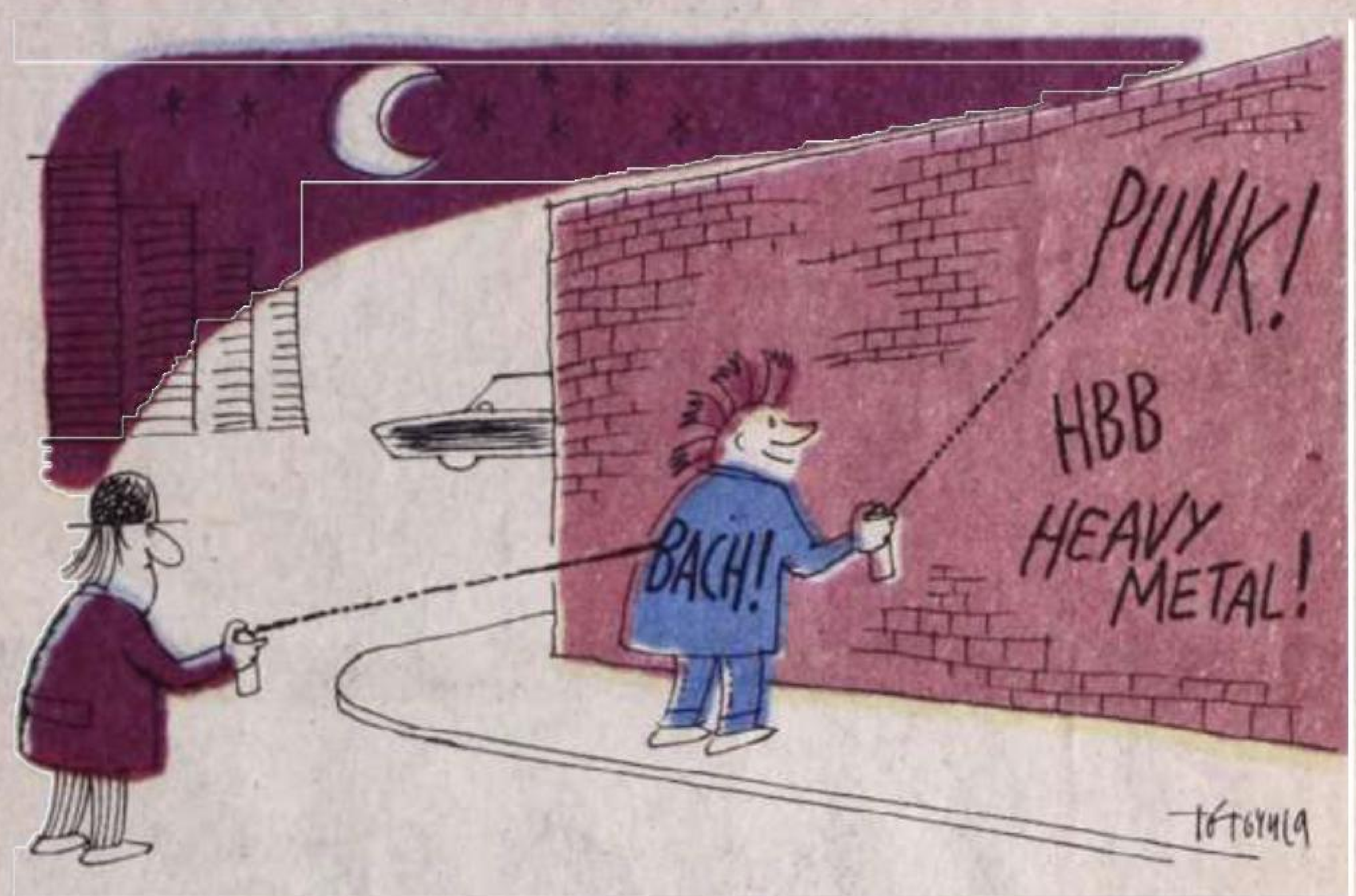

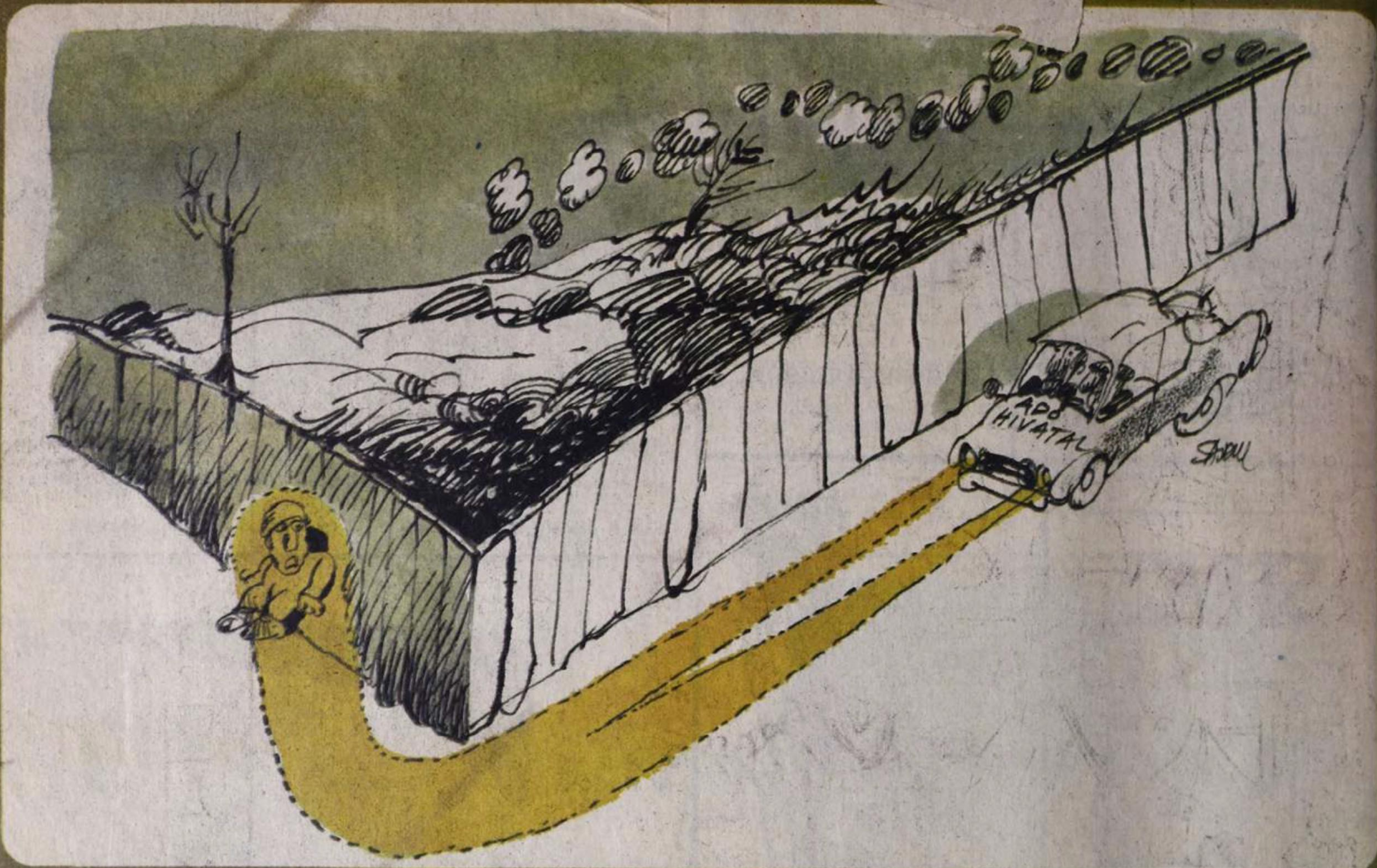
– A kastély beázik, a műemléki felügyelőség ad egy esernyőt...

ZENE-RAJONGÓK

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
87.2308/20-49
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Menő Jövő

SZÜLŐI MUNKAKÖZÖSSÉG

– Még jó, hogy már nem lehet megvásárolni a felvételi tételeket, mert jövőre azok is drágábbak lennének.

HIVATKOZÁSI ALAP

– Eddig nagyon jó! Hótakaró sehol, szépen fagy a mag a földben ...

– Elválik tőlünk, mint ágtól a levél ...